

Když se ve Lvově rozezněly sirény a zažili jsme letecký poplach, věděli jsme, že to nebude zkouška, říká účastník humanitární mise František Hurtík z Vitína

REGION/UKRAJINA Také na Sedlčansku byla v uply-

ností co nejvíce pomoci, je událost výjimečná. Redak-

i ona mohla do tohoto příběhu přispět.

Na jeho začátku jsou tři muži ze Sedlčanska, Josef, František a Milan a jedna velmi statečná ukrajinská dívka Anya. Josef s Františkem se ihned po napadení Ukrajiny rozhodli této zemi pomáhat. Za několik týdnů se jim podařilo třikrát dovést čtyři plná auta humanitární pomoci ukrajinským lidem a z Ukrajiny zachránit několik žen a dětí. Na další cesty se připravují, ačkoliv viděli beznaděj a utrpení ukrajinských maminek s malými dětmi na hranicích, i když

Pokračování na straně 8

František Hurtík a Josef Staňo (třetí a čtvrtý zleva) přivezli do České republiky dvojici Ukrajinců.

nulých několika týdnech prostřednictvím několika akcí zprostředkována humanitární pomoc Ukrajině. Aby se ale do válkou zasažené země vypravila skupina dobrovolníků z regionu s cílem podle svých mož-

ci oslovila Ivana Nikitinská Čermáková z Libině, aby čtenáře seznámila se silným příběhem hrdinství a pomoci. Iva organizovala, připravovala cesty pro tuto humanitární pomoc, a jak sama říká, je jí ctí, že

Ukrajínští studenti jsou snem každého učitele

SEDLČANY Po dvou týdnech kurzů češtiny pro ukrajinské běžence pořádané v centru Lukáš, které je součástí sedlčanské knihovny, její ředitelka Blanka Tauberová říká: „Ukrajínští studenti jsou snem každého učitele. Mají velkou snahu se jazyk naučit, všechno si píšou, dotazují se... Hodina a půl, kdy výuka každý den trvá, uběhne velmi rychle.“

Sousedé pro Ukrajinu

Vysvětluje, co bylo hlavním impulzem knihovnic pro tento druh pomoci: „Na začátku března při Sedlčanském masopustu se pořádala na náměstí první sbírka. Inicivovaly ji místní učitelky Jájina Trojanová a Diana Sayehová. Zároveň pozvaly dobrovolníky,

Pokračování na straně 7

Učivo si přivezly v popelnici

Studentky tercie Alča (na snímku v popředí) a Míša (na snímku nepozuje) vyměnily školní batoh za popelnici. Směle s ní do školy dorazily autobusem.

SEDLČANY S neobvyklými zavazadly se ve čtvrtek 1. dubna scházely do školy studentky sedlčanského gymnázia a obchodní akademie. V aprílový den totiž

soutěžili o nejbláznivější školní batoh.

Mnozí přinesli své učivo v roztodivných kufrech, kýblech, košících,

Pokračování na straně 2

Cosplay mi pomohlo přijmout samu sebe

HRACHOV Přirozeně jsem nečekala, že Anna přijde na smlouvanou schůzku v kostýmu. Na chodníku jsem ji ale málem minula. Jemná světlá tvář mladé ženy mi zkrátka nějak nekorespondovala s temnou keltskou čarodějkou, s jakou jsem se seznámila na počátku tohoto roku. O to víc mě nyní překvapilo její milé přirozené vystupování. Čarodějka Scathách na mě totiž působila do jisté míry chladně

Pokračování na straně 4

ČESKOMORAVSKÝ BETON
HEIDELBERGCEMENT Group

BĚTONÁRNA
ČERVENÝ HRÁDEK
PRODEJ BETONU A KAMENIVA

725 635 401
www.transportbeton.cz

Do sedlcanského domova seniorů mají po Oksaně nastoupit další zdravotní sestry

SEDLČANY „Do pomoci Ukrajině jsme se samozřejmě zapojili,“ odpověděla Jaroslava Kocíková, ředitelka sedlcanského domova seniorů, na náš první dotaz. A pomoc konkrétně zvala slovy: „Již na začátku vypuknutí válečného konfliktu se někteří naši zaměstnanci, včetně mě, zapojili do různých humanitárních sbírek. V domově jsme následně také uspořádali sbírku a prostřednictvím České červené kříže na účet této organizace posíláme 6 000 korun.“

Ředitelka vysvětlila, že vzhledem k opravám pokojů v tomto krajském zařízení poskytující sociální služby, nemohou nabídnout lidem postiženým válkou ubytování. O zaměstnávání Ukrajinců to ale neplatí. „Nabízíme jim možnost zaměstnání v přímé péči nebo na provozním a stra-

vovacím úseku. Dali jsme i požadavek na úřad práce a Hospodářskou komoru České republiky. Velký zájem máme o zdravotní sestry, u kterých máme příslibem získání nostrifikace – to znamená úředního uznání platnosti diplomu získaného v zahraničí,“ vysvětlila Kocíková.

Od 4. dubna jako první pracuje zdravotní sestra Oksana. „Věřím, že další budou brzy následovat a budou u nás vítány,“ dodala s tím, že velký problém však vidí v jazykové bariéře. „Chceme se spojit s místní knihovnou, kde pořádají jazykové kurzy a požádat je o pomoc,“ podotkla ředitelka.

„Myslím si, že vše s týmem zvládneme, že si klienti nové pracovnice oblíbí a že se u nás v Domově Sedlčany budou cítit dobře,“ dodala.

Marie Břeňová

V úterý 5. dubna uplynul rok, co nás navždy opustila paní

Ludmila Lomozová

ze Zvírotic.

Vzpomínají manžel s rodinou a ostatní příbuzní.

Učivo si přivezly v popelnici

Dokončení ze strany 1 ale i v polštářích, duralové trubce, v dětském kočárku či na skateboardu. Do akce se zapojili i učitelé.

Čestnářka vyměnila kabelku za přepravku na domácí mazlíčky, dějepisář zase do školy dorazil se slušivou růžovou kabelkou. Opravdu žertovně ráno si prožil i řidič autobusu 486, neboť dvě odvážné studentky tercie přijely do školy autobusem s popelnicí.

Lucie Kakosová

Obchvat by mohl sloužit již koncem září

REGION Martin Buček z Ředitelství silnic a dálnic ČR má pro řidiče a především obyvatele Olbramovic, kteří jsou dlouhodobě sužováni hustým průjezdem vozidel přes obec, dobrou zprávu. Práce na obchvatu pokračují rychleji než silničáři očekávali.

„Aktuálně počítáme s termínem uvedení do provozu k 30. září letošního

roku,“ informoval. „Je to o několik měsíců dříve, než byl původní harmonogram. Využili jsme letošního příznivého zimního počasí a práce jsme obnovili ihned začátkem letošního roku. Pustili jsme se do těch, které bylo možné s ohledem na technologické postupy a klimatické podmínky provést,“ sdělil Buček.

Vypočítával zároveň

podrobně, na kterých úsecích co bylo již provedeno, jak se vypořádávali s kamenitým podložím, jaké drenáže anebo jaké pokládky provádí u hlavní silnice a u vedlejších komunikací třetí třídy, a co všechno mají v příštích dnech v plánu. „Na třech rámových mostech je v plánu betonáž jejich řím,“ podotkl mimo jiné. **-mb-**

Práce na obchvatu pokračují oproti původnímu harmonogramu rychleji. Foto: ŘSD

Největší sucho za deset let

SVATÝ JAN V březnu spadlo na Svatojanskou za celý měsíc pouze 10,5 mm srážek. Méně to bylo jen v roce 2019 (7,5 mm), naopak nejvíce v roce 2015 (28,1 mm). Každopádně roční úhrn od začátku roku

(32 mm) je nejnižší za sledovaných deset let. Jak vyplývá z dat amatérské meteorologické stanice Miroslava Votruby ze Svatého Jana, čelíme nebyvalému suchu. Snad to změní dubnové deště.

V březnu bylo celkem 23 dnů mrazivých (min. teplota nižší než 0 °C), nechladiji bylo 1. března (-8,7 °C), nejtepleji 28. března (19,1 °C). Průměrná měsíční teplota byla 3,42 °C. **-red-**

Březen

		2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
meteorologické dny	chladné – teplota max. nižší jak 10 st. C	29	12	15	24	13	27	15	21	21	17
	mrazivé – teplota min. nižší jak 0 st. C	27	14	14	13	7	18	6	15	19	23
	ledové – teplota max. nižší jak 0 st. C	9					5			1	
teplota v st. C	nejnižší v měsíci	-9,9	-3,8	-4,1	-2,6	-3,3	-14,8	-1,8	-7,9	-7,4	-8,7
	dne	24.	26.	20.	2.	13.	1.	21.	24.	20.	1.
	nejvyšší v měsíci	11,8	21,6	16,4	19,5	22,6	16,1	18,8	16,2	16,7	19,1
	dne	10.	21.	25.	31.	31.	11.	23.	19.	31.	28.
	měsíční průměr	-0,48	6,25	4,32	3,70	6,76	1,74	6,41	4,35	2,81	3,42
srážky v mm	za měsíc	15,5	21,7	28,1	21,9	27,5	24,7	7,5	37,4	20,3	10,5
	nejvyšší v měsíci	6,6	10,7	9,0	7,2	10,5	7,6	7,0	9,6	6,2	5,4
	dne	18.	23.	31.	15.	18.	16.	16.	11.	19.	15.
	úhrn od počátku roku	92,3	42	48,6	85,9	57,9	64,5	88,2	91,6	73,2	32,0
	deštivé dny v měsíci	10	7	12	12	11	10	14	12	12	3
vítr v m/s	nejvyšší náraz větru v měsíci		13,7	14,7	11,4	12,7	8,1	12,1	11,9	8,1	10,3
	dne		15.	31.	29.	6.	29.	15.	12.	16.	20.

Reklamy na auta

Kachna
studio reklamy

www.kachna.info ☎ 318 822 042

Rybářský spolek v Sedlčanech vstoupil do sto prvního roku své činnosti

SEDLČANY V kulturním domě se v sobotu 2. dubna konala výroční členská schůze Českého rybářského svazu, místní organizace Sedlčany. Ve společenském sále se sešlo bezmála padesát vyznavačů Petrova cechu, z nichž většina se svému koníčku věnuje již dlouhé desítky let.

Stanovy rybářského klubu pro Sedlčany a okolí schválila tehdejší zemská správa politická v Praze v polovině listopadu roku 1921, takže současný sedlčanský rybářský spolek je nyní již ve sto prvním roce své činnosti. Na jeho dosud poslední schůzi byly podány zprávy o činnosti a hospodaření. Rovněž se konaly volby do orgánů místní organizace a volby delegátů na územní konferenci a republikový sněm.

„Loňský rok byl pro nás ve znamení investic,“ uvedl po skončení schůze ekonom sedlčanského rybářského spolku Jiří Špale. „Opravili jsme Vlíčí hrdla, což jsou dva naše chovné rybníky, které se nacházejí poblíž retenční nádrže na druhé straně za silnicí směrem k cihelně. Šlo o opravu břehů, které se už začínaly rozpadat. Dále jsme se věnovali řešení vlastnických vztahů na našich revírech a také jsme provedli kompletní rekonstrukci kuchyňky v areálu bývalého koupaliště, kde je základna naší rybářské mládeže. Mimoto se nám podařilo získat do pronájmu dva nové chovné rybníky, z nichž jeden bude sloužit k odchovu pstruha obecného, který jinak bohužel z naší krajiny mizí.“ Jiří

let, a že obhospodařuje přibližně 44 ha revírů. Poslední novinkou je, že se spolek připravuje na digitalizaci spolkové agendy.

Výroční členské schůze sedlčanských rybářů se zúčastnilo také několik hostů. Byli jimi vedoucí odboru mládeže Středočeského územního svazu Jiří Eichler a starosta Sedlčan Miroslav Hölzel, který připomněl zásluhou činnost místních rybářů při péči o vodní toky a vodní plochy v regionu a dodal, že podpora města bude letos ve stejné výši jako v loňském roce a bude určena především pro práci s mládeží. Miroslav Hölzel se rovněž zmínil o bývalé úpravě vody v Kosově Hoře. „V řádech dnů dojde ke schválení prodeje tohoto majetku města. Přihlásily se

Luční kvítka snáh od jarního sázení neodradil

SEDLČANY Spolek Luční kvítka, který v Sedlčanech existuje od loňského roku,

Byly by zklamány. Tím, že jsme se domlouvali také s dalšími rodinami, tak nebylo tak

Zima se jaro ještě nechce vzdát – dávala to najevo v sobotu, kdy celý den popadával sníh. Členy spolku Luční kvítka a jejich příznivce to ale od sázení stromků a keřů neodradilo.

vyzval veřejnost ke společnému jarnímu sázení stromků a keřů na Novoměstském náměstí. Je to jeden z prvních kroků revitalizace této části Sedlčan, o kterou usilují. O tom, jak by měl park po proměně vypadat, mají členky jasno. Popisuje to i vypracovaná studie s názvem Zalej alej, s níž by se opět letos chtěly maminky pokusit zažádat o dotaci.

Společnou výsadbu naplánovaly na sobotu 2. dubna odpoledne a ani sníh a rtuť teploměru, která byla mírně pod bodem mrazu, je od záměru neodradily. V půl třetí odpoledne bylo u jam kolem třiceti dětí a dospělých. Pomohli je vyhloubit zaměstnanci Sedlčanských technických služeb.

Jedna ze zakládajících členek spolku Helena Housková dotaz, proč v zimním počasí akci neodvolali, krátce okomentovala: „Děti se na sázení, které bylo dlouho dopředu naplánováno, těšily.

jednoduché vhodné termín najít. Řekli jsme si, že jaro už začalo, že je doba sázení a tak nás nějaký deštík nebo snížek nezlomí a že do toho jdeme! Navíc pro výsadbu je to lepší počasí, než kdyby do kořínků pralo sluníčko.“

Malí zahradníci se s nadšením se svým náradíčkem vrhli do práce, aby zasadili černý rybíz, jablůňku, okrasné keře, modřence... Výjimkou nebyl ani malý Kryštof. „Já jsem se těšil a už jsem tu sázel,“ řekl a pochlubil se keřkem, který má kořínky v zemi už od 2. března, kdy se na stejném místě, ale v užším kroužku, sešla „kvítka“ poprvé.

„Určitě všechny vyhloubené díry zaplníme, možná budeme muset některé ještě přidat,“ usmála se paní Helena. Předsedkyně spolku Barbora Klausarová potvrdila, že další akce v parku budou následovat – zřejmě se nejdříve dostane na oblázkoviště a květinový záhon. **-mb-**

Schůze rybářů se zúčastnili také (zleva) starosta Sedlčan Miroslav Hölzel, jednatel spolku Petr Budka, předseda Pavel Nevřida, hospodář Josef Podlípšský a ekonom Jiří Špale.

Následovala diskuse o způsobu hospodaření na místním revíru Kaufmaňák a nechyběla ani všeobecná diskuse.

Špale rovněž připomněl, že sedlčanská organizace má v současné době 666 členů, z toho 119 členů jsou děti a mládež do osmnácti

tří subjekty, jedním z nich je obec Kosova Hora a dalšími jsou soukromé osoby,“ dodal starosta Sedlčan.

David Myslíkovjan

Zabezpečovací zařízení, kamerové systémy, přístupové systémy. E-mail: info@nes.cz, tel.: 603 504 097

ČERNÁ KRONIKA

KOSOVA HORA Škoda ve výši 35 tisíc korun vznikla 29. března v ranních hodinách při střetu lesní zvěře a osobního vozu značky Škoda Superb při nehodě v katast-

ru obce na silnici I/18. Srna zůstala na místě usmrcena. Ke zranění osob nedošlo.

KAMÝK NAD VLTAVOU Třidvacetiletý mladík usedl 1. dubna za volant

vozidla, přestože byl pod vlivem drog. Policejní hlídka ho kontrolovala v obci v nočních hodinách. Test u motoristy vykázal přítomnost marihuany. Nyní

se bude zpovídat z přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky.

POČEPICE Ke srážce osobního vozu a srny došlo 3. dubna mezi Počepi-

cemi a Vysokým Chlumcem. Škoda činila 85 tisíc korun.

Informace v této rubrice pocházejí ze zveřejněných PČR Příbram

Cosplay mi pomohlo přijmout samu sebe

Dokončení ze strany 1
až povýšeně. Má mýlka je důkazem toho, co ostatně sama Anna o kostýmní tvorbě tvrdí: „Nejde o to se do kostýmu jen převléknout, člověk by měl přijmout i charakter té postavy, za kterou se vydává.“ Dnes sedí naproti mně sama za sebe. Cosplayerka Anna Štefanová.

„Všechno vlastně začalo už na základní škole,“ rozpomíná se čtyřicetiletá rodačka z Hrachova. „Byla jsem takový ten šprt s knížkou,“ rozesměje se při líčení svého vlastně ještě nedávného dětství. „Četla jsem opravdu hodně. Nejprve povídky, pak fantastiku a mytologii.“ Skrze fantasy literaturu se nadchla pro japonskou komiksovou i animovanou tvorbu. Ta je podle Anny mytologických postav plná. Odtud už byl jen krůček k tomu zahrát si na svou oblíbenou seriálovou postavu.

„S tvorbou kostýmů jsem už kokejovala na základce, ale nebyl kolem mě nikdo, kdo by mě motivoval,“ zamýšlí se Anna. Netrvalo dlouho, spřízněnou duši našla na gymnáziu. „S kámoškou ze střední jsme se vzájemně podporovaly,“ dodává. Anna s kamarádkou Bětkou si mezi sebou vyměňovaly postřehy a zkušenosti s výrobou i tipy na dostupné materiály. Sdílely svět komiksových i komiksy inspirovaných seriálových postav. Společně se také odhodlaly navštívit tematický festival a jejich první sraz s ostatními nadšenci ve stejné zálibě – cosplay. Jak jinak než v kostýmech.

„Na svůj první cosplay sraz jsem si vytvořila z bílého prostěradla šaty bohyně Athény z anime. Tatka mi vyřezal hůl a jelo se do Prahy na festival. Byla jsem hrozně nadšená. Viděla jsem naživo spoustu fascinujících kostýmů a potkala mnoho zajímavých a kreativních lidí,“ shrnuje Anna svůj osm let starý zlomový zážitek. Od té doby již vytvořila na tři desítky kostýmů. S průřezem její prozatímní tvorby se mohli na pře-

lomu roku setkat i návštěvníci sedlcanské knihovny.

Anna, šitím nepolíbená, dala díky nadšení pro cosplay volný průchod své kreativitě. „Zpočátku mi s šitím na stroji pomáhala mamča. Stroj mne ale děsil, tak jsem nějakou dobu

Anna jako Black Cat superhrdinka.
Autor fotografie Marie Štefanová

zkoušela kostýmy vyrábět z jiných materiálů. Z těsnících pěn a různých sprejů jsem tvořila brnění. V knihovně bylo jedno z nich, postava Gilgameše, k vidění.“ Takto zhotovené kostýmy vypadaly podle Anny věrohodně, nicméně měly jednu nevýhodu, nedaly se moc nosit. „Bylo to na nošení značně nepohodlné. Nakonec jsem se přece jen vrátila k šití,“ glosuje. Nutno podotknout, že ručnímu. „Všechny další kostýmy od té doby jsou šité ručně. Oproti šicímu stroji se mi totiž s jehlou v ruce krásně relaxuje,“ dodává spokojeně.

Kostýmem, na který je Anna po řemeslné stránce nejvíce hrdá, je kostým japonského mudrce Abe non Seimei. „Celý kostým je detailně zpracovaný. Vše je podšité a začištěné. Látku na kalhoty s tradičním vzorem jsem si celou tiskárku potiskla sama,“ vysvětluje důvod. Stačí ji ještě dodělat čepici a vyrazí na letošní Animefest.

„Brněnský Animefest je největší událostí české cosplay komunity,“ vysvětluje Anna. Animefest se totiž může pro cosplayery stát vstupenkou do mezinárodních soutěží. Ti, kteří mají ambice dlouhé hodiny své práce zúčtovat, mohou soutěžit o nejlepší kostým. A jelikož je cosplay mezinárodní fenomén, lze se dopracovat až k mezinárodnímu úspěchu. „Nejsem příliš soutěživý člověk,“ navazuje Anna na téma. „Jsem naprosto spokojená, když mohu zapózoovat a sdílet fotografie ve skupinkách na sociálních sítích. Je to tak pěkná památka na festival,“ míní. „Není ale vůbec ostuda, když na festival přijde někdo v zakoupeném kostýmu. Může si užít prima víkend. Jen se nemůže přihlásit do soutěže, pro tu musí být kostým vlastnoručně vyroben,“ láká Anna k nevšednímu zážitku a dodává: „Dnes už existují speciální cosplay obchody a spoustu doplňků se dá sehnat na internetu.“ Vlastně díky cosplay se Anna, ještě jako školačka, dokázala ve světě internetu rychle zorientovat. „Poznala jsem, co je eBay (americká internetová aukční síň, pozn. autora), naučila se nakupovat na AliExpressu (internetové tržiště provozované čínskou společností, pozn. autora) a dalších zahraničních internetových obchodech,“ zmiňuje namátkou. Mezi sociálními sítěmi prolouvá, koneckonců jako snad každý mladý člověk dnešní doby, s jistotou a elegancí.

Annu však naplňuje spíše kreativní řemeslná tvorba a setkávání se s pro ni zajímavými lidmi. „Cosplay mi pomohl přijmout samu sebe,“ doznává. „Nepatřím totiž k heterosexuálně orientované většině. Na festivalech jsem se setkala s mnohými mladými lidmi, kteří zcela otevřeně vystupují v homosexuálním páru. V civilním životě i v rámci cosplay. To mi dodalo sílu uvědomit si, že vlastně nejsem nijak odlišná. Naopak, cítím se tak přirozeně,“ hovoří Anna otevřeně.

Příslušnost k menšině v ní stále lehce živí touhu pomáhat minoritám všeho druhu. Původně se zamýšlela věnovat genderovým a queer studiím – tedy mezioborovým vědním oborům, jež se zabývají rovnými příležitostmi a diskriminací na základě pohlaví a sexuální orientace. Nakonec však zvítězila její náklonnost k legendám, mystice i východnímu náboženství.

„V patnácti to bylo vlastně období vzdoru, kdy jsem se toužila vymezit k silně katolickému postoji mé babič-

ky,“ zamýšlí se. „Hledala jsem něco svého. Silně jsem vnímala i keltskou kulturu. Dnes je moje víra jakousi syntézou poskládanou z východních náboženských směrů. Nejblíže má asi k taoismu,“ tvrdí dnes již promovaná magistra religionistiky. Svá nedávná studia by ráda převedla v profesi překladatelky odborných textů, přestože cosplay nemusí nutně zůstat jen její hobbym. Může se stát i profesí.

„Jsou cosplayeri, kteří se tím živí,“ uvádí mne do světa profesionálního cosplay. „Herní firmy si najímají cosplayery na propagaci svých počítačových her nebo mívají své vlastní blogy či internetové kanály s velkým množstvím sledujících a příjem jim

Anna je v civilu jemná dlouhovláška.
Autor fotografie Marie Štefanová

plyne z umístěných reklam či prodaje vlastního zboží,“ dozvídám se a sama si utvořím pro mě srozumitelnou rovnici: profesionální cosplayer = profesionální youtuber.

To ale, alespoň prozatím, není Annin případ. „Nyní si hlavně potřebuji odpočinout,“ svěřuje se. „Z Pardubic, kde jsem studovala vysokou školu a brigádně pracovala, se pomalu zase přesouvám domů, do Hrachova. Období závěru studií bylo pro mne opravdu náročné, nejen studijně ale i v osobním životě,“ přiznává Anna a zmiňuje ohromnou podporu Křidel, která doprovázela její babičku na druhý břeh.

Snad proto, že principem taoismu je cesta, nespočívá Anna ve smutku a přidává lehký výhled do budoucna: „Chtěla bych se zase o něco více věnovat kreativním činnostem. Táhne mne umělecká tvorba. Trochu píšu. Kreslím, i své vlastní anime postavy. Kdo ví, třeba si ty své vlastní i jednou zahraji.“

Lucie Kakosová

Cosplay značí volně přeloženo z angličtiny hru s kostýmy. Cosplayer je osoba, která se za určitou postavu vydává. Nejde však jen o to převléknout se do kostýmu. Záměrem cosplayera je celkově napodobit chování, pohyb, řeč i mimiku předváděné postavy. Cosplay vychází především ze sci-fi a fantasy filmů, seriálů a literatury, zejména komiksů. Výjimkou nebývají ani charakter z počítačových her. Fenomén cosplay se začal objevovat v devadesátých letech v Americe. Značnou fanouškovskou základnu našel v Japonsku, kde hluboce zakořenil díky široké oblibě tradičního japonského komiksu manga a jeho filmových zpracování anime. Tak jak obliba mangy vzrůstala za hranicemi Japonska, našel si postupně i cosplay své příznivce po celém světě.

Přístřešky, oprava střechy, dostavba minigolfu s chodníčky a jejich zhotovitelé

SEDLČANY Na březnové radě města byly schváleny dodavatelé některých investičních akcí, s nimiž počítá letošní rozpočet Sedlčan.

„Zastřešení buněk na hřišti s umělým povrchem ve Zberazské ulici vy-soutěžila firma Dřevokom-plet B+H za cenu 702 tisíc, včetně DPH,“ informoval Zdeněk Šimeček, místosta-rostka města. Vysvětlil, že

jde o to, aby hráči ze šaten do sprch nemuseli přechá-zet nekrytou chodbičkou. „Zároveň se tímto rozhod- nutím prodlouží i životnost buněk, které fotbalistům toto zázemí poskytují,“ vy- světlil místostarosta.

Schválen je také doda- vatel vrátek k mariánské- mu sloupu, která vyrobí a instaluje za cenu 54 377 korun, včetně DPH, spo- lečnost ZEOS.

Letos se má také pokračovat v rekonstrukci střechy na 2. ZŠ Propojení. „Střecha je v havarijním stavu, vloni se opravily alespoň ty nej- horší části. V současné době odbor investic dostal za úkol vyhlásit výběrové řízení s tím, že bude poptávat čtyři firmy: GEN, střšní konstruk- ce, dalšími oslovenými bu- dou Jaroslav Ježek, Tomáš Dikun a čtvrtým společností S-B Stavba Barták,“ upřesnil.

Dokončeno má být v roce 2022 také hřiště minigolfu v Háječku a sta- ne se tak plnohodnotným hřištěm o dvanácti jam- kách. „Původní cenu 600 tisíc korun jsme navýšili na 825 tisíc korun. Doda- vatelem bude společnost Minigolf z Hrubé Skály s tím, že v domluvené ceně je zahrnuta nejen doděláv- ka jamek, ale také chod- níčků v areálu za 100 tisíc

korun,“ sdělil Šimeček.

Rozpočet počítá také s přístřeškem na auta městského úřadu. „Rada rozhodla o tom, že doda- vatelem akce za 261 tisíc korun, včetně DPH, bude firma Tomáše Dikuna,“ doplnil přehled Šimeček s tím, že s dřevěným pří- střeškem pro dva až tři vozy je počítáno v areálu Městské teplárenské spo- lečnosti. **Marie Břeňová**

● Pronajmu garsoniér 1+kk, so- lidní jednání a platební historie. Tel.: 732 279 705. **71/22**

● Koupím moped Stadion/Jawetta/Pio- nýr. Tel.: 771 221 112. **72/22**

● Koupím srovnávačku/hoblovku s protahem KDR nebo ROJEK aj. stroje do truhlářské dílny. Tel.: 774 707 147. **73/22**

● Pronajmu od května byt 1+kk; 32,1 m² v 2. n. p. v Sedlčanech Na Severním sídlišti. Cena 5 000 Kč + služby. Tel.: 737 170 697. **74/22**

● Prodám sedací soupravu (2 křesla + rozkládací gauč) ve velmi pěkném stavu, věnuji za odvoz. Tel.: 723 177 855. **75/22**

● Prodám byt panel. typu 2+1 v Sedlčanech. Tel.: 604 118 090 – RK nevolat. **76/22**

● Prodám mobilheim na letní bydlení,

Prodám palivové dřevo 800 Kč/prms,
nařezané a naštipané. Dovoz zdarma.
Tel.: 730 529 545

Převedu záznamy
z videokazet
na DVD nebo flešku. Levně.
Tel.: 777 554 484

rozměr 3x7m, z rodinných důvodů. Tel.: 732 373 988. **77/22**

● Pronajmu byt 3+1 v Předbořicích. Cena 4 900 Kč + služby. Tel.: 731 963 109. **78/22**

● Prodám voliér na psa 2x4m, cena dohodou. Tel.: 605 700 552. **79/22**

PRODEJ SLEPIČEK

Červený Hrádek

prodává slepičky typu **Tetra** hnědá, **Dominant** ve všech barvách, **Green Shell** typu Araukana a **Dark Shell** typu Maranska

Stáří: 16–20 týdnů Cena: 199–245 Kč/ks

Prodej: Sedlčany – parkoviště u firmy KDS

15. 4. a 7. 5. – 13⁰⁰ hodin

12. 5. a 8. 6. – 9⁰⁰ hodin

Výkup králíčích kůže – cena dle poptávky

Informace: Po–Pá 9–16 hodin Tel.: 601 576 270, 728 605 840

www.drubezcervenyhradek.cz

Řádková inzerce 15 Kč/řádek

Tel.: 774 414 225, E-mail: reklama@sedlcansky-kraj.cz

Kominictví Tuháček

tel.: 777 811 898

kominictvi.tuhacek@seznam.cz

- čištění ○ frézování
- vložkování
- revizní zprávy ○ sanace
- stavby a opravy komínů
- zajišťování revize

Krmiva Skalický – Luhy 19, Prosenická Lhota

Otevírací doba: Po–Pá 15–17, So 9–12

Po tel. dohodě kdykoliv: 736 446 094

Krmiva značek:

De Heus – Energys hobby

Venkov a tradice

VKS Pohledští Dvořáci a. s.

(Krmiva pro: drůbež, králíky, holuby, křepečky atd.)

VKS Pohledští Dvořáci a. s.

KRMNÉ SMĚSI, SLUŽBY ZEMĚDĚLSTVÍ

Domov seniorů Vojkov hledá pracovníky na pozici

ZDRAVOTNÍ SESTRA

na celý úvazek dle variabilního plánování 12hodinových směn

Nabízíme: plat dle tarifních tabulek, po zapracování nastavení osobního ohodnocení dohodou, pravidelné odměny 2x ročně, příplatky za směnnost a náročnost, obědy zdarma, příjemné pracovní prostředí

Své nabídky společně s životopisem zasílejte

na e-mail: konickova@dd-vojkov.cz

Tel.: 737 430 788, 317 835 186

www.dd-vojkov.cz

Přijmu prodavače/prodavačku

do prodejny v Sedlčanech

Tel.: 602 437 479

Pokles je pomalý

REGION V uplynulém týdnu se ještě covidová situace zhoršila v Dublovicích, Hřiměždících, Klučenicích, Milešově, Nalžovicích, Počepicích, Štětkovicích a Vojkově. V případě osmi obcí regionu vidíme setrvalý stav, tedy stejné číslo v neděli 3. dubna, jako bylo v neděli 27. března. Celkově ale pozorujeme mírné zlepšení, konkrétně o 11 %. V třinácti obcích bylo nyní méně potvrzených případů nákazy, než tomu bylo o týden dříve.

Ve 22 obcích Sedlčanska bylo v sobotu 2. dubna 125 nakažených občanů. Z toho bylo 32 nad 65 let a 17 nad 75 let. V nemocnicích byli tři hospitalizováni s prokázaným covidem. V rámci 15 obcí Voticka bylo evidováno 43 nakažených, z toho tři byli nad 65 let a jeden v nemocnici. Na Příbramsku čítajícím 74 obcí bylo 382 prokázaných případů, z nichž 91 spadalo do věkové kategorie nad 65 let a 45 jich bylo dokonce v kategorii nad 75 let. V nemocnici se léčilo devět covidových pacientů. Za poslední týden přibýlo na Sedlčansku 89 nových případů, na Voticku 38 a na Příbramsku 261. Po přepočtu to znamená 4,96 nemocných na tisíc obyvatel v obci s rozšířenou působností Příbram, 5,5 v ORP Sedlčany a 3,37 v ORP Votice.

Po delší době se zaměříme také na proočkovanost našich obyvatel. Koncem března bylo na Příbramsku plně naočkováno 54,7% populace, na Sedlčansku mělo očkování proti koronaviru 55,4% občanů. Voticko má v tomto srovnání nejlepší bilanci s proočkovaností 58,4%. Největší proočkovanost je ve všech námi sledovaných regionech v kategorii od 70 do 79 let.

Olga Trachtová Hadáčková

	2. 1.	9. 1.	16. 1.	23. 1.	30. 1.	6. 2.	13. 2.	20. 2.	27. 2.	6. 3.	13. 3.	20. 3.	27. 3.	3. 4.
OBEČ														
Dublovce	3	2	9	22	28	17	6	8	5	5	5	5	3	4
Hřiměždice	1	2	4	5	9	8	2	4	1	1	4	2	0	2
Jesenice	1	4	9	10	17	6	5	2	3	1	2	2	2	0
Kamýk nad Vltavou	12	7	10	19	19	32	11	5	5	9	7	11	6	5
Klučenice	1	1	1	17	14	10	9	3	3	1	2	1	2	3
Kňovice	2	1	3	9	8	5	2	4	0	1	1	1	2	2
Kosova Hora	18	13	21	36	40	24	21	12	5	11	7	2	3	3
Krásná Hora nad Vlt.	7	7	6	22	32	16	8	8	13	10	5	5	20	12
Křečovice	4	2	11	14	13	12	7	2	0	0	0	1	1	1
Křepenice	3	4	2	6	6	1	1	1	1	2	1	0	2	0
Milešov	1	2	1	4	4	5	1	0	4	1	1	3	0	1
Nalžovice	5	4	11	30	26	14	16	10	8	2	4	4	2	3
Nedrahovice	3	1	2	6	15	11	5	3	3	7	4	3	4	2
Nechvalice	2	5	9	30	18	11	9	5	4	2	1	3	4	4
Osečany	3	2	2	4	4	1	1	4	0	0	1	1	2	1
Petrovice	15	9	24	51	57	43	20	11	10	8	8	13	12	4
Počepice	10	3	4	14	16	7	7	3	4	2	2	0	0	5
Prosenická Lhota	1	0	1	9	11	7	12	4	8	2	1	4	2	1
Příčovy	0	0	0	8	8	9	3	2	2	1	0	2	2	1
Radič	0	0	0	3	4	2	1	0	0	0	0	0	0	0
Sedlčany	75	80	162	262	268	213	153	93	56	50	48	62	47	46
Sedlec-Prčice	24	18	31	59	112	80	48	25	20	22	25	20	22	21
Solenice	2	2	5	7	10	10	7	2	2	0	0	1	2	0
Svatý Jan	3	5	5	4	6	10	6	4	4	0	2	0	2	2
Štětkovice	3	5	6	8	8	6	3	1	3	2	3	4	1	3
Vojkov	0	1	3	3	8	7	6	2	0	0	1	0	0	1
Vrchotovy Janovice	4	4	14	25	47	36	33	14	6	4	2	5	6	6
Vysoký Chlumec	12	12	10	19	23	18	9	5	2	2	10	7	4	4
Zduchovice	2	1	3	4	5	8	6	1	2	2	2	3	4	3
Celkem	217	197	369	710	836	629	418	238	174	148	149	165	157	140

Dobrovolníci uklidili černé skládky a další nepořádek

JESENICE Obec Jesenice se opět po dvou letech zapojila do celorepublikové akce Uklidme Česko. Před devátou hodinou v sobotu 2. dubna se dobrovolníci sešli před hasičskou zbrojnicí, vytvořili skupinky a v různých směrech vyrazili uklidit Jesenici – nelegálně vzniklé černé skládky a volně rozházený nepořádek.

Nalezené odpadky ukládali do plastových pytlů, které byly po ukončení akce svezeny k hasičské zbrojnici. Letošní úklidovou akci provázela zatažená obloha, slabý

vítr a občasné sněžení. A tak se všichni těšili na závěrečné posezení u krbu v zastřešené venkovní přístavbě hasičské zbrojnice. Podávaly se oblíbené zimní nápoje pro zahřátí a vzduchem se linula vůně do křupava opékaných špekáčků.

František Vávra

Uklidili jsme Sedlčansko

Náhodou jsem se účastnil v sobotu 2. dubna sedlčanské odnože celorepublikové akce Uklidme Česko. Tu vyhlásila i jinak aktivní skupina – sedlčanská iniciativa reGenerace, která pozvala prostřednictvím facebooku i veřejnost. Kvůli chladnému a vlhkému počasí dorazilo možná méně lidí, než by mohlo za příznivějších klimatických podmínek, což je ale pochopitelné. Při dopoledním srazu přesto na všechny čekalo velmi příjemné překvapení. Dorazila brigáda ukrajinských žen ubytovaných na Tavernách. A ty posílily pracovní tým nezanedbatelným způsobem.

Sraz byl v 9 hodin na zahrádkách nedaleko sokolovny. Po úvodním rozdělení do skupin, rozdání reflexních vest, ru-

kavic a především pytlů na odpadky, jsme se vydali na šest různých tras lemujičích Sedlčany. Tyto cesty tvořily jakýsi okruh cestující do nedaleké obce a zase zpět. Vedly kolem přehrady, do Kosovy Hory, Libíně ap. Naše skupinka směřovala do Příčova a po kňovické silnici zpátky do města. Byl jsem udiven, jak někteří lidé přemýšlí, nebo spíše nepřemýšlí. Traktorevé pneumatiky, krabičky od cigaret, láhve a plechovky od alkoholu..., ale co koho motivuje k tomu, aby vyhodil do přírody nevyužitou autosedačku či balící papír a obaly od hraček? Myslím jsem si, že část účastníků dorazila jen proto, aby svoje okolí přesvědčila o tom, že jim jde skutečně o dobrou věc a nebude tolik aktiv-

ní. Z omylu mě vyvedl jeden mladý muž, který se poblíž vjezdu na pole vrhl do zasněženého křoví se zápallem, jaký nebylo možné pouze předstírat. Po pár vteřinách létaly z křovisek PET láhve. Jedna za druhou. Když jsme se vrátili, zašli jsme na rychlý oběd a poté se jali svázet nasbírané odpadky, což nám i s dvěma vozíky trvalo více než hodinu a půl. Shromážděný odpad si po předchozí domluvě převzaly Sedlčanské technické služby.

I přes nepřízeň počasí se akce povedla, a i když je mi jasné, že je to jen kapka v moři, je důležité, že mladá generace chce chránit přírodu jako takovou. Díky patří především hlavnímu organizátorovi Dominiku Sosnovcovi.

Václav Novotný

Ukrajínští studenti jsou snem každého učitele

Dokončení ze strany 1
kteří chtějí Ukrajincům nějakým způsobem pomáhat, na první schůzku do hotelu Florián.“ Dodává, že při druhé schůzce, která se odehrála ve stejném prostředí, bylo toto neformální společenství pojmenováno Sousedé pro Ukrajinu.

„Třetí setkání máme v pátek 8. dubna v knihovně. Na schůzkách si předáváme informace, co je potřeba pro naše přátele udělat. Z toho vyplynul požadavek na výuku českého jazyka pro dospělé. Školy vyučují češtině děti. Myslím, že obě sedlcanské školy se tohoto úkolu chopily naprosto výborně,“ říká s tím, že maminkám školáků se společenství Sousedé pro Ukrajinu rozhodlo podat pomocnou ruku při zvládnutí základních jazykových znalostí. „Někteří zaměstnavatelé mají požadavek, aby se s nimi nějakým způsobem domluvili,“ dodává.

Kurzy jsou v Lukášu i v Našlose

Dopolední kurzy češtiny pro dospělé jsou paralelně dva – jeden v knihovně v dopoledních hodinách a další ve stejné budově v prostorách divadelního spolku Našlose. Účastníků bývá v kaž-

dém od deseti do dvaceti.

V Našlose vede skupinu dospělých za pomoci dobrovolníků Jaroslava Troja-

z ní dobrý pocit a „holky“ jsou vážně skvělé,“ chválí ředitelka.

Na otázku, jaké hlavní

azbukou a latinkou nejsou velké. Vysvětluje: „Latinku většina z nich zná, jen asi dvě Ukrajinky si s ní nevě-

ky. Budou se scházet v pondělí odpoledne kolem půl šesté,“ dodává. Předpokládá, že postupem času, jak se účastníkům kurzů bude dařit při hledání zaměstnání, tak zřejmě zájem o dopolední výuku opadne. „Myslím, že se zájem bude přelévát do odpoledního času,“ upozorňuje, že první večerní kurz zahajují 5. dubna. Pro studující to bude znamenat výhodu, ale pro knihovnice určité omezení, protože budou k dispozici mimo svoji běžnou pracovní dobu. „Naučit dospělé češtině není otázka několika týdnů, je to běh na dlouhou trať. Velikou výhodou je, že ukrajinština je také slovanský jazyk,“ podotýká.

Tržiště na stránkách knihovny

Připomíná, že na stránkách knihovny je záložka Ukrajina, kde jsou různé informace – odkazy na knihy a audioknihy v ukrajinštině, učební listy a další materiály, které knihovnicím připadají smysluplné. „Součástí je takzvané Tržiště, kam mohou sdělovat spoje potřeby Ukrajinci a naopak umisťovat svoje nabídky pomoci veřejnost,“ dodává k tématu.

Marie Břeňová

Ukrajinci mají velkou snahu naučit se základům českého jazyka, aby mohli lépe komunikovat a naši rychleji pracovní uplatnění.

nová, v Lukášu bývá každý den ona nebo její kolegyně – knihovnice a jeden dobrovolník. „Dobrovolníků je celkem patnáct a smekám před nimi pomyslný klobouk. Obdiv zaslouží také moje kolegyně knihovnice, protože nároky na ně jsou v současné době opravdu velké. Nadále zajišťujeme výuku pro školy i pro seniory na univerzitě třetího věku a všechny naše ostatní aktivity nadále běží. I když nejsme pedagogové, tak ještě kromě toho nyní učíme češtinu. Je to náročná práce, ale máme

metody při výuce používají, se pousměje: „Metodu pokus a omyl.“ A jedním dechem dodává: „Máme samozřejmě k dispozici spoustu materiálů, učebnice, obrázky. Já mám například také tu výhodu, že dcera Anička má za kamarádku učitelku, která celý profesní život učila v Praze cizince českému jazyku. Od ní také nějaké zkušenosti přebíráme.“

Latinku zvládá většina Ukrajinců

Ředitelka knihovny podotýká, že bariéry mezi

děly rady a těm jsme daly pracovní listy, aby písmo zvládly. Většina z účastníků kurzů umí alespoň částečně anglicky, tak latinku znaly.“

„První kurzy se zaměřily na běžné fráze – pozdravy, otázky zaměřené například na nákup, návštěvu lékaře nebo lékárny... Od tohoto týdne dáváme i domácí úkoly. Prostřednictvím dobrovolníka se nám podařilo zajistit vysokoškolského pedagoga, který bude docházet jednou týdně a povede výuku pro Ukrajince, kteří chtějí jít hlouběji do české gramati-

Dospělé učí češtině pomocí obrázků tenisová trenérka Jana Krejčová

Jednou z dobrovolnic je Jana Krejčová z Cholína.

SEDLCANY Do sedlcanské knihovny docházejí denně dobrovolnice, které pomáhají Ukrajincům zvládnout běžnou komunikaci v češtině. Jednou z nich, která se do této aktivity zapojila, je Jana Krejčová z Cholína. Zeptali jsme se jí:

Jak s účastníky kurzu komunikujete?

Ukrajinsky neumím, hovoříme česky, rusky a také částečně anglicky – pokud je potřeba vyjádřit něco komplikovanějšího. Vyučujeme se pomocí obrázků, což je vhodná metodika i pro lektory, kteří neznají konkrétní cizí jazyk – v tomto případě ukrajinštinu.

Kde našli vaši „žáci“ dočasné ubytování?

Bydlení mají zajištěno v Sedlčanech, další v Osečanech a okolních vesnicích.

Jaká je vaše profese? A co vás vedlo k tomu, že jste nabídla knihovnicím svoji pomoc?

Jsem tenisová trenérka a s manželem provozujeme penzion na Cholíně. Sami jsme ubytovali dvě maminky s dětmi, o které se snažíme postarat. Sháněla jsem pro ně práci a také jsem zjišťovala, jaké kroužky by mohly navštěvovat. Přitom jsem zjistila, že knihovnice pořádají pro Ukrajince

ce kurzy. Proto jsem se nabídla, že bych mohla pondělky vyučovat. Výuka trvá asi hodinu a půl. Takzvaně za pochodu si tady všichni vyměňují další informace, které je třeba řešit.

Co podle vašich postřehů v této fázi vaši svěřenci potřebují?

Potřebují se zorientovat a potřebují práci a také je pro ně důležitý pocit bezpečí. Alespoň tak to vnímám já a dávám to těm svým maminkám najevo, že když bude potřeba, tak u nás mohou zůstat třeba dva roky a že se o ně někdo postará.

-mb-

Když se ve Lvově rozezněly sirény a zažili jsme letecký poplach, věděli jsme, že to nebude zkouška, říká účastník humanitární mise František Hurtík z Vitína

Dokončení ze strany 1

zažili houkání sirén a vyhlášení leteckého poplachu. Oslovili jsme Josefa Staňu, pětadvacetiletého muže z Třebnic, lesáka, lovce, manžela, tatínka malinkého Josíka. Františka Hurtíka, osmadvacetiletého muže z Vitína, policistu, dřevorubce, který má rád přírodu, rekreační střelbu a četbu. A Milana Dvořáka, šestačtyřicetiletého muže z Vysokého Chlumce, tesaře a dobrovolného hasiče SDH Vysoký Chlumec.

Co pro vás na vaší misi bylo nejmotivnějším zážitkem?

František: Těch bylo několik. První hned na hranici, kde ve dne, v noci a v mrazu stojí maminky a děti frontu na přechod, aby byly pryč z války. Kdo má kočárek a teplou bundu, je ten více šťastný. Ti méně šťastní stojí s dítětem v náručí, postupují v davu o berlich a podobně. Je to už mnoho dní, a tak jsou všude už i odpadky a použité pleny. Inu, jsou situace, které hraniční přechod nepředpokládá...

Další ze silných zážitků byl ve Lvově, když se rozezněla siréna a všem nám v tu chvíli došlo, že to nebude zkouška ani cvičení. Bylo to ruské letadlo ve vzdálenosti do dvaceti kilometrů. Z těch pozitivních bych zmínil šťastné shledání se s rodinou, pro kterou jsme jeli. Platí pro případ obou cest! To člověka po dlouhém putování do místa války potěší jako málo co. No, a v poslední řadě byl silným zážitkem příjezd domů na dvůr.

Milan: Na zpáteční cestě přes Polsko za mnou v autě seděl devítiletý ukrajinský chlapec Váňa, který měl za sebou čtrnáctihodinovou cestu přes Ukrajinu se svou malou sestrou a maminkou. V zatemněném vlaku, kdy se několikrát při zvuku sirén

musel schoulit na zem, ležet a čekat. Ve tmě, v chladu, v panice s obrovským strachem. Slyšící sirény, střelbu a pláč dalších dětí. Při klidné cestě autem v Polsku nad námi přelétlo letadlo. Váňa se vyděšený schoulil do své autosedačky a v panice volal: „Samaljot!“, „Samaljot!“. Jeho schoulené tělíčko a vyděšený výraz v obličeji nelze zapomenout.

Ve Lvově jste při jízdě autem zažili letecký poplach, houkání sirén, viděli jste ruské stíhací letouny. Jak jste se v tu chvíli cítili?

Milan: Zastavilo se mi srdce. A jel jsem dál.

František: Řekl jsem jen: „To není dobrý.“ A řídil jsem dál.

Josef: Při siréně jsem se nebál ani na vteřinu, není to ale tím, že bych byl takový nebojsa nebo frajer, spíše mi vůbec nedocházelo, co může po siréně přijít. Nikdy jsem nezažil bombardování a nedokážu si to představit. A proto jsem hned začal nahrávat. Takže moje odpověď zní: cítil jsem potřebu mít tu chvíli zvěčněnou na videu, a proto jsem rychle vyndal mobil a začal nahrávat. Na tom videu je i vidět, že natáčím směrem k nebi. Čekal jsem nějaký přelet.

Kdo z vás přišel s myšlenkou odjet na pomoc Ukrajině?

František: Jet tam mě napadlo po tom, co se k hranicím začaly vydávat větší skupiny dobrovolníků a mně došlo, že k hranicím je „málo“ a spousta věcí bude potřeba odvézt rovnou do vnitrozemí a odtamtud. Rozhodování jedu – nejedu jsem já měl vyřešené prakticky okamžitě. Jen jsem to neřekl nahlas, dokud jsem si nenačetl úskalí, co všechno to obnáší. Abych věděl, koho budu potřebovat s sebou. No a Pepe byl pro každou „špatnost“ jako vždy (úsměv).

Josef: Myslím si, že pomocí Ukrajiny chtěl od prvního dne války každý z nás zúčastněných, každý jsme vymýšleli, jak efektivně pomoci. Někdo posílal peníze na veřejné sbírky, někdo zase vyprázdnil svůj vlastní šatník vojenského oblečení a připravil ho na odjezd na frontu, někdo udělal nákup základních potravin a odnesl to na sběrné místo, prostě každý se nějak zapojil. Ale furt to nebylo ono.

Když minulý rok přelétlo přes Moravu tornádo, říkali hned druhý den v novinách a v televizi, že dobrovolníků je už dost, ale jsou potřeba například košťata a kýble na úklid sutí a podobně. Prostě vyhlásili seznam potřebných věcí. Nám to tenkrát nedalo a i přes to, že jedeme nejspíš zbytečně, protože lidí je tam prý dost, jsme

Poslední přípravy před odjezdem na Ukrajinu

sedli do aut a jeli přímo na místo pomáhat. Všeho, kromě lidí, bylo dostatek, stovky košťat a kýblů a podobných, prý potřebných věcí se válely v příkopech, naházené na hromadu. Každý to myslel dobře, šel a koupil to, co mu řekli, že je nejvíce potřeba. Tím chci říci, že ne každá takováto pomoc v jakékoliv podobě se dostane tam, kam má a je opravdu využita. První myšlenku odjet pomáhat Ukrajině dostal František. Nejdříve za mnou přišel s nápadem, že budeme svážet lidi od ukrajinsko-

-polských či ukrajinsko-slovenských hranic do České republiky. To ale hned v prvních dnech pokrylo velké množství autobusů a vlaků. No, jenže málokdo si troufne jet za hranice a tam vzniká ten problém. Lidé se nemají jak dostat z ukrajinského vnitrozemí k hranicím. Šestý den války mi Franta napsal, jestli to nehecneme za hranice. Během dvou dnů Franta vše zorganizoval, sehnal plné auto věcí, domluvil dva Ukrajince, které jsme vezli z Prahy zpět na Ukrajinu, a tam domluvil lidi, které povežeme do ČR. Konkrétně ženu s dětmi jeho kamaráda.

Josef s Františkem 4. března odvezli na Ukrajinu mladý pár, který se chtěl vrátit do Kyjeva a bránit ho, Alexandra Petrova a jeho přítelkyni. Jsou to další z milionů hrdinů. Oni

pro rodinu mé spolužačky ze střední školy. K tomu se přidala úžasná příležitost pomoci kamarádce mého švagra, hrdince Anye.“

Na Josefa navazuje Iva Nikitinská, která nám řekla: „Anya je ukrajinská dívka z Užhorodu. Na první pohled křehká, slabá. Skutečnost je však jiná. Anya sloužila v ukrajinské armádě jako vojenská psycholožka. Poté pracovala v Brně v pekárně kvůli vyššímu výdělku, kterým pomáhala svým rodičům. Nyní se vrátila do své země. Bránit ji a ubránit. Se svými přáteli se připravuje na obranu svého města. Je si vědoma, že může zemřít. Aby mohla chránit a bránit ostatní, pomáháme jí. Během tří dnů jsme připravili pro Anyu a její přátele humanitární pomoc. Obvazy, léky, dezinfekce, nepromokavé oblečení, mobil, powerbanku a mnohé další. Poprosila jsem o pomoc i ostatní Sedlčany. Nejvíce nám pomohl pan Josef Čihák, manželé Štechovi, dále Margaret Staňová, Gabriela Machová, Františka Barešová, Zdeněk Špale, Jakub Hicks, Jan Rek, Petr Němec, Michal Nikitinský a další přátelé a skvělí lidé ze Sedlčan a okolí. I díky nim jsme 11. března vypravili dvě auta plná pomoci přímo do Lvova. Přimo Anye. Na cestu našli odvahy František Hurtík, Josef Staňo, Milan Dvořák a Michal Staňo. V pomoci pokračujeme dál.“

Josef: Zase vše klapalo a společnými silami jsme s Ivou, Michalem a Frantou dali vše dohromady. V pátek po práci jsme naplnili dodávku a osobák věcmi a vyrazili společně na druhou pomocnou výpravu. Tentokrát nás jelo již pět. Ve Lvově jsme předali věci Anye, naložili dvě matky se čtyřmi dětmi do aut a vyrazili zpět s myšlenkami na další takovou výpravu.

si to však o sobě nemyslí. Slova Alexandra po příjezdu do Kyjeva, která poslal do Čech: „Hrdinové jsou vaši chlapi, velmi hodní a slušní chlapi. Byli vychováni přímo svými rodiči! Ještě jednou děkuji!“

„Devátý den války v jednu hodinu ráno jsme na jednu byli na Ukrajině,“ pokračuje ve vyprávění Josef. „Vše klaplo a my se za čtyřicet hodin vrátili zpět do Prahy. Já jsem v té neuvěřitelné euforii malinkého osobního vítězství, že jsme to vše dali a vše klaplo, začal řešit cestu druhou, a to

Stále pomáháme rodinám, které jsme přivezli do naší republiky. Už teď se však těšíme, až budeme moci po válce vyrazit na pár týdnů více na východ Ukrajiny pomáhat budovat novou, „ruským mírem“ zničenou Ukrajinu.

Proč jste vyrazili směrem na polsko-ukrajinskou hranici a ne na slovensko-ukrajinskou?

František: Přes Polsko jsme jeli z důvodu snazšího přechodu hranic. Cesta byla uskutečněna v době, kdy už bylo prostředí slovensko-ukrajinských hranic kompletně přeplněné uprchlíky, dobrovolníky a vším možným. Na slovenské celníky nechodily zrovna dobré recenze, tak proto.

Jaký materiál jste vezli a jak dlouho jste jej shromažďovali?

František: Vezli jsme opravdu od každého trochu. Trvanlivé potraviny, oblečení, zdravotnický materiál. Já při každé cestě nafasoval balík v Praze, který jedna kamarádka posílala známým do Lvova. Největší radost mám ovšem z bot, které se mi pro Anyu podařilo sehnat. A také z nového armádního termoprádla, které mi věnoval kamarád.

Kolik měla vaše cesta zhruba kilometrů, jak dlouho trvala a kudy vedla?

František: Cesta dohromady zabrala něco přes třicet hodin s tím, že do Lvova je to zhruba 900 kilometrů, a tam jsme nějaký čas strávili. Pochopitelně nejvíce času zabere hraniční přechod do Schengenu. To je velké zdržení a totální pruda. Polská dálnice frčí hezky a D1 taky – v noci.

Jak vypadala situace na místě? Jak jste ji vnímali?

František: Situace na místě napovídá, že země rozhodně není v pořádku. Napovídá tomu všechno od četných zátarasů na cestě, přes uzavřené benzínky v pohraničí, billboardy s povzbuzujícími nápisy v azbuce, až po komplexně pochmurnou atmosféru.

Jaké jste měl pocity při přejezdu polsko-ukrajinských hranic?

František: Dost smíšené. Radost, že jsme vevnitř a plán postupuje, protože dost lidí říkalo, že nás přes čáru nepustí. Následoval šok a smutek při pohledu na davy uprchlíků venku na mrazu s dětmi, kočárky a na seniory o berlích. Tehdy nám asi oběma došlo, kam jedeme.

Jak těžké pro vás bylo překonat strach z nebezpečí, které na vás v cíli vaší cesty číhalo?

František: Strach měl nejspíš trochu každý z nás. A kdo říká, že ne, tak kecá. Každý ho měl v jiné míře a z něčeho jiného. Já asi nejvíce ze situace, kdybychom zůstali někde zaseknutí s autem. Ať už ve městě v zácpě při nějaké vyhrócené situaci, nebo ve frontě na hranicích, nebo při nedostatku benzínu.

Josef: František řekl, „kdo tvrdí, že se nebál, tak kecá“ a má pravdu. Každý se však opravdu bojí jinak. Báł jsem se v jiných situacích cesty, třeba když jsme to málem nedobrdili ve velké rychlosti na dálnici do před námi stojícího vozidla.

Jak jste vnímali Ukrajinu před vpádem ruského agresora na její území a jak tuto zemi vidíte nyní?

František: Já už na Ukrajině byl. Sice jen jednou, ale zato na tři týdny. V lese, na výzkumu dynamiky přírůstu pralesa. A slíbil jsem si, že se tam jednou vrátím na „dovču“, protože je to krásná země. Že se tam budu vracet za těchto okolností, by mě nenapadlo. Teď jí vnímám jako zemi, které se děje to, co známe z historie. Cizí, ale hlavně i vlastní. A to normální člověk nemůže přehlížet. Všechno, co je schopen každý z nás pro pomoc udělat se počítá.

Ivana Nikitinská v závěru našeho povídání připomněla: „Poslední březnový den jsme převzali dar od firmy DronPro pro Anyu. V pátek 1. dubna ho chlapi odvezli na Ukrajinu.“

David Myslikovjan

Blešák pro Kubička vynesl trojnásobně vyšší částku než minule

SEDLČANY Ve venkovních prostorách restaurace U Dlabana v areálu fotbalového stadionu TJ Tatran se v sobotu 2. dubna konal druhý bleší trh, pořáda-

spěšně na dobrou věc, ačkoliv dnes bylo spíše zimní počasí,“ připomněl po skončení blešáku František Urner. „Byl jsem na místě už od půl sedmé od rána

Jsem také rád, že dodané zboží bylo kvalitní. Jednalo se o nepoškozené retro, které ještě může posloužit a udělat lidem radost.“

František se na bleším trhu také zamyslel nad tím, jak podpora nemocného Kubička bude pokračovat dál. Jeho zdravotní stav již nedovoluje se pomoci věnovat tak, jako tomu bylo v předchozích letech. Sedmý rok společně s mnoha dalšími obětavými lidmi shání příspěvky pro Jakuba a dvanáct let se stará o sběr plastových víček. Chtěl by se tomu věnovat, pokud zdraví dovolí, i nadále. Také tentokrát zajistil odvoz jejich velkého množství do specializované firmy.

Druhý bleší trh na fotbalovém stadionu je proto zřejmě již poslední a František Urner, jak je jeho dobrým zvykem, se opět snažil, aby si účastníci akce užili. Připravil pro ně jako dlouholetý kuchař tři druhy netradičních chuťovek, a tentokrát byly z pohanky, ovesných vloček a kuskusu.

David Myslikovjan

František Urner na sobotním bleším trhu

ný Františkem Urnerem. Tento velký fanoušek sedlčanského fotbalu se dlouhodobě snaží různými akcemi, jimž vévodí sběr plastových víček a vybírání finančních prostředků do kasičky v podobě sklenice, pomáhat vážně nemocnému Kubičkovi Fuňkovi z Mokrovrat.

„Potěšil mě zájem lidí

i se všemi nabízenými věcmi, které mi přivezla sedlčanská firma Podlahové centrum Havel. Prodávající přispívali do kasičky padesátikorunou za místo. Dvě ženy, které tady měly zboží, daly desetinásobek, což mě také velice potěšilo. Zatímco loni akce vynesla osm set korun, letos bude zisk minimálně trojnásobný.

Na Velký pátek se poběží Prčický půlmaraton. Běžecký závod, který vznikl v lockdownu

SEDLÉC-PRČICE Když se v posledních dvou letech zastavily sportovní akce, přerušila činnost sportovních oddílů a dětských kroužků, uvědomili si někteří aktivní lidé žijící v údolí Českého Meránu, jak je pro ně radost z pohybu a společnost přátel důležitá. Ačkoliv se akce rušily a přesouvaly, oni dostali chuť položit základ něčemu novému. A tak založili novou sportovní tradici v regionu – Prčický půlmaraton. Běh přátel svobodného a zdravého života. Jeho druhý ročník se poběží na Velký pátek 15. dubna.

„Věříme, že tento den

jako velký sváteční den nebude jen připomínkou utrpení, ale zejména radosti z dokončené trasy závodu na 21 km nebo 10 km a dětských tratí do 1 km. I když bereme akci především jako závod, je to také ideální šance pro všechny, kteří si chtějí ověřit, jestli jsou schopni dané tratě dokončit,“ říká Michal Davídek za pořadatelský tým Prčického půlmaratonu.

„Odstartujeme v 10 hodin z areálu TJ Sokol Sedlec-Prčice, odkud se vydáme na trať po Krčínově cyklostezce. Trať se klikatí údolím směrem na Sedlčany, proto vyzýváme sedlčanské sportovce, aby se

k nám přidali. Trasa vede podél Sedleckého potoka a přes Jesenici a Mezně, jinak se poběží stále v přírodě. Trať je členitá s průběžnými seběhy a převýšením zejména ve druhé polovině trati. Závodníci na 10 km trati se otáčejí na první občerstvovací stanici, která bude na 5. kilometru, půlmaratonci na kótě 10,6 km, kde bude druhé občerstvení. V cíli pak počkáme na posledního závodníka, vyhlásíme vítěze kategorií, společně posedíme nad dojmy ze závodu a DJ zahraje pro dobrou náladu,“ přibližuje trasu a organizaci akce Michal Davídek. Zúčastnit se může každý.

Alice Valsova

Dny řemesel se vrací do programu muzea

SEDLČANY Poslední Dny řemesel v čase předvelikonočním pořádalo Měst-

ně před třemi lety. V letošním roce je konečně epidemická situace nato-

umožnila. Bude se konat v pátek 8. dubna od 9 do 17 hodin a v sobotu 9. dubna od 9 do 13 hodin.

„Rozhodně se těšíme, Dny řemesel nám chyběly,“ usmívá se hlavní organizátorka Dita Kuthanová. „Zřejmě chyběly i prodejčům, protože máme skoro plno.“ Nějaký prostor ovšem stále zbývá a případní zájemci se hlásit mohou – pokud to nevyjde hned, tak alespoň jako náhradníci, nebo je muzeum osloví příští rok. Vítání jsou šikovní řemeslníci, kteří mohou své výrobky tvořit i přímo na místě, umělci, vypravěči nebo obchodníci s občerstvením a pochutinami.

Pavel Žak

Na minulých Dnech řemesel v roce 2019 nechyběla ani Marie Šťastnová, pohádková babička s kolovrátkem.

ské muzeum Sedlčany v dubnu 2019, tedy přes-

lik příznivá, že uskutečnění této oblíbené akce opět

Do skanzenu na velikonoční program zamíří i děti z dětských domovů

VYSOKÝ CHLUMEC Lidovými řemesly, staročeskými zvyky a tradicemi ožije s probouzejícím se jarem i vysokochlumecký skanzen. V prostředí povltavské architektury si budou moci návštěvníci sami vyzkoušet například výrobu píšťalek, pletení a zdobení pomlázek, v kachlových kamnech zavoní jidáše a v peci domácí chléb. Roztočit se má i kolo vodního mlýna.

Josef Velf, ředitel Hornického muzea Příbram, jehož pobočkou je i skanzen, chystanou akci komentoval slovy: „Jsem velice rád, že se Velikonoce ve Skanzenu Vysoký Chlumeč stávají další ze zajímavých nabídek kulturního vyžití, které připravujeme pro široké spektrum návštěvníků ze Sedlčanska i vzdálenějších míst. Naším cílem je přiblížit veřejnosti, zvláště těm nejmladším, tradiční zvykoslovné činnosti a rukodělné práce spjaté

s těmito nejvýznamnějšími křesťanskými svátky v roce. Chceme jim ukázat, jak se asi svátky jara odehrávaly v minulosti v malebném prostředí středního Povltaví.“

Ředitele Velfa osobně

k nám konkrétně zamíří na pozvání hejtmanky Petry Peckové v sobotu 9. dubna a v neděli 24. dubna. Další dny jsou také věnovány školním zájezdům,“ podotkl Velf. „Veřejnost bych srdeč-

Ve skanzenu si návštěvníci i letos vyzkouší různé činnosti a řemesla.

potěšilo, že velikonoční program ve Skanzenu Vysoký Chlumeč je možné také nabídnout dětem z dětských domovů Středočeského kraje. „Děti z dětských domovů

ně pozval do skanzenu ve dnech 14. až 17. dubna, vždy od 9 do 17 hodin. Věřím, že se přichystaná velikonoční nabídka bude líbit,“ dodal ředitel.

Marie Břeňová

Jak se slavily – a dodnes někde slaví – Velikonoce

Přípravami na nejdůležitější svátek církevního roku žili naši předkové zejména v pašijovém týdnu, tedy v posledním týdnu půstu. Ten začíná Květnou nedělí a končí Velikonočním pondělím. Nejdůležitější jsou tři dny uprostřed – Velký pátek, Bílá sobota a Boží hod neboli Neděle zmrtvýchvstání.

Jednotlivé dny pašijového týdne, z nichž každý měl svůj zvláštní název, bývaly spojeny s dávnými pohanskými obyčejí, novějšími křesťanskými tradicemi i s různými ustálenými činnostmi lidí, zejména na venkově.

Škaredé středě se říkálo také sazometná nebo smetná. Škaredá proto, že se prý Jidáš mračil na Krista. Nikdo se tedy podle lidové víry nemá v tento den mračit, jinak by mu to zůstalo po celý rok. Další názvy naznačují, že tato středa bývala obvyklým dnem vymetání komínů.

Zelený čtvrtek má pojmenování odvozené zřejmě od zeleného roucha kněží, nebo podle tzv. zelené stravy, jež byla pro tento den doporučována: špenát, zelí, hrách či jarní bylinky. Nejznámějším zvykem je řehtání či klapaní nahrazující kostelní zvony, které až do soboty „odlétly do Říma“. Obvykle malí chlapi používali dřevěné řehťáčky a klapačky všech velikostí, od malých ručních až po velké trakaře.

Velký pátek je dnem smutku, býval snad nejtišším dnem roku. Nekonačí se mše, nezvoní zvony ani nehrají varhany. Boží hroby v chrámech se zdobí květinami a svíčkami. V mnoha domácnostech nepracovali, málo mluvili a jedli jednoduchá postní jídla.

Bílá sobota je posled-

ním dnem čtyřicetidenního půstu. Název má podle bílého oblečení lidí pokřtěných a přijatých do církve. Ve středověku se jim říkalo novokřtenci – jednalo se o pohany, kteří přešli ke křesťanství jako dospělí. Znovu se ozvaly zvony, hudba a zpěv a objevilo se symbolické světlo v podobě ohně. Před noční bohoslužbou kněz posvětil oheň rozdělaný před vchodem kostela a od něj zapálil paškál – velkou svíci přenášející oheň do kostela. Tuto svíci najdeme ve rčení „vzít někoho na paškál“. Od paškálu si věřící zapalovali své svíčky. Kolem zbytků dohořívajícího ohně nastala tlačence, neboť každý chtěl ukořistit několik uhliků pro sebe, aby využil jejich ochrannou a očištnou moc.

Hod boží velikonoční připomínající legendu, podle níž vstal Kristus z mrtvých za svítání prvního dne po sobotě, přináší věřícím dopolední bohoslužby a sváteční rodinný oběd. Velikonoční neděle, nazývaná někde Velká neděle, probíhala ve znamení svěcení pokrmů, hlavně pečiva a vajec. Lidé nosili do chrámu zavázaný talíř s potravinami a po mši je nechali posvětit. Doma pak dostal každý kousek, podarována bývala i domácí zvířata.

Velikonoční pondělí, zvané též Červené, není církevním svátkem, ale dnem řady zvyků. Vedle pomlázky a koledování měšťané chodili na rodinné pěší výlety, pořádaly se pikniky v přírodě, zábavné akce s přáteli, konaly se poutě a slavnosti řemeslníků. Jedna se dostala i do české hymny – ševcovská Fidlovačka, pořádaná v 19. století v pražských Nuslích.

Petr Ryšlavý

Jaro, kde jsi?

SEDLČANY 1. dubna byla zima jak v psinci. Také co bychom na apríla čekali? Přímě ideální počasí na vynášení Smrtky. Páťáci ze sedlčanské ZŠ Propojení byli trochu nervózní. Tak aby ne, to hlavní je přece na nich.

A navíc se celé dva roky kvůli covidu skoro nic nedělo. Takže to byla velká odpovědnost. Zvládli to ale výborně. Cestou zpívali čistě, na náměstí mluvili nahlas a Morana? Ta se už třásla, aby se mohla proletět vzduchem. Jenže pan školník ještě před tím škrtl. Hoříci pochodeň zaplála a padla do Mastníka. Jenže co to? Hořela zvesela dál, ale nehnula se z místa. Jak je to možné? Voda

nad splavem stála, ani se nepohnula, a Morana se proto neodplavala. Ach jo... Snad jen... Pane škol-

od mostu nechtělo. Zlí jazykové tvrdili, že to je tedy pěkná škoda, že Morana moc dobře ví, co dělá. Co to znamená? No to je přece jasné, prý cítí v kostech, že se zima jen tak nepustí,

niku! Musíte ji z mostu příště hodit pořádně daleko! Nejradiěji až za splav. Tam by se chytila proudem a odplula by jistojistě až do moře. A s ní i ta zima zimoucí. -prop-

Do Sedlce přijede Veselka Ladislava Kubeše

SEDLCE-PRČICE Po dvou letech si milovníci dechovky opět přijdou ve městě

teční koncert populární Veselky Ladislava Kubeše. „Pod jménem Veselka

chestru Národního divadla, kolem sebe soustředil své profesionální kolegy a špičkové hudebníky. Také převětí sólisté patří k nejlepším, kteří v České republice v žánru dechové hudby působí,“ říká o hudebním tělesu Alice Valsová ze sedlecko-prčického informačního centra. „Dramaturgie a repertoár orchestru vychází především z autorského odkazu Ladislava Kubeše otce a obecněji vůbec z melodiky jihočeského folklóru, jehož byl sběratelem a pilným upravovatelem. Rozšiřuje se však i o jeho hudební následovníky.“ -red-

na své díky obnově tradice jarních koncertů. V sobotu 23. dubna se od 19 hodin v kulturním sále Základní školy v Sedlci usku-

Ladislava Kubeše kapela veřejně vystupuje a studiově natáčí od roku 1981. Ladislav Kubeš mladší, po léta kontrabasista or-

Tady bydlím já

NECHVALICE Tady bydlím já je název komedie, kterou nastudoval ochotnický divadelní soubor z Nechvalic a uvede ji v místním kulturním domě. Premiérové představení začne v pátek 8.

dubna v 19.30 hodin. Ve stejném čase jsou avizovány i reprízy v sobotu 9. dubna a v neděli 17. dubna. Při derniéře zasednou diváci v sále do lavic v pondělí 18. dubna v 16 hodin. -red-

Při recitační soutěži přehlídce zazněly i autorské verše

SEDLČANY Po dvouleté nucené pauze v Základní

nesl své vlastní verše. Vystoupení byla moc

Předání čestného uznání Nině Pánkové

škole Propojení přivítali 29. března milovníky poezie z okolních škol na soutěžní recitační přehlídce Carmina. Ve velmi příjemné atmosféře zde vyslechli přes třicet básní, které opěvovaly jaro, brojily proti válce, oživovaly vzpomínky na babičku, vyprávěly pohádky či popisovaly table s láskou. Jeden mladík dokonce před-

povedená, pro porotu bylo velmi těžké rozhodnout, kdo obsadí pomyslné stupně vítězů. Jak to nakonec dopadlo? V kategorii mladších žáků (6. a 7. roč.) nejvíce zaujala Nelly Ashraf Magdy, druhé místo získala Valentína Neužilová (obě GaSOŠE Sedlčany), na třetím se umístila Karolína Moščičková (1. ZŠ Sedlčany). V kategorii starších žáků (8. a 9. roč.) zvítězil Jáchym Štěpán (1. ZŠ Sedlčany), druhé místo patří Františku Reindlovi (ZŠ Sedlec-Prčice) a třetí Anně Magdaléně Kosové (2. ZŠ Propojení Sedlčany). Čestnými uznáními byli oceněni Nina Pánková (ZŠ Kosova Hora), Jan Jíra (1. ZŠ Sedlčany), Michaela Mužíková (GaSOŠE Sedlčany) a Kristýna Havlíčková (ZŠ Jesenice). -prop-

LPG

tel.: +420 602 222 452

MONTÁŽ - SERVIS - REVIZE

POHON VOZIDEL PLYNEM

ÚSPORA 50% OPROTI BENZÍNU

T 318 821 098 M 602 793 709

SEDLČANY • Na Skalách 955 • Po-Pá 8:00-17:00

CNG

tel.: +420 602 222 452

JIŽ 29 LET S VÁMI AUTomania

... chytrý jede ke zkušenému

KONCERTY, ZÁBAVY

■ Sedlčany – kult. dům
6. 4. Jubilejní koncert Zábaje
 koncert ke 160. výročí kulturního spolku Zábaj; 18:00
7. 4. Ústřední hudba Armády České republiky
 koncert orchestru Ústřední hudby AČR, zpěvaček Dashy a Lucie Silkenové; 19:30

■ Sedlčany – Pohoda club
9. 4. Největší party se-znamka
 Pepino party, hraje Michal Pesina a W.A.M.; 21:00
15. 4. Manhattan Retro Party
 vzpomínková party na Sedlčanský klub 90. let, vstup od 35 let, mladší jen jako doprovod; 21:00

■ Vysoký Chlumeč – Stará hospoda
16. 4. Velikonoční zábava
 hraje SHB, soutěž o nejhezčí pomlázku, bohatá tombola; 20:00

VÝSTAVY

■ Sedlčany – kult. dům
Zábaj – 160 let
 výstava věnovaná 160. výročí jednoho z kulturních spolků v Sedlčanech

■ Sedlčany – muzeum
Kamil Lhoták – malíř snů
 výstava reprodukcí malíře Kamila Lhotáka; do 24. 4.

■ Sedlčany – knihovna
Knižní sny Kamila Lhotáka
 výstava knižních ilustrací malíře Kamila Lhotáka; do 4. 5.

■ Vysoký Chlumeč – Skanzen
Vznik a dvě desetiletí budování Skanzenu Vysoký Chlumeč
 etnografické předměty a fotografie Čeňka Habarta; 31. 10.

PŘEDNÁŠKY

■ Sedlčany – knihovna
20. 4. Riziková komunikace na internetu
 přednáška Václava Píseckého nejen pro rodiče malých dětí; 18:00

DIVADLO

■ Drážkov – Divadlo Hogo Fogo
8. 4. Už tě mám dost
 předpremiéra komedie s britským humorem; 19:00

■ Nechvalice – Nechvalická hospoda
8., 9., 17., 18. 4. Tady bydlím já
 divadelní komedii uvádí Ochotníci Nechvalice; 19:30, 18. 4. od 16:00

■ Sedlčany – kult. dům
8. 4. Cabaret Šulin Růž
 zábavná travesti show s novým pořadem; 19:30
13. 4. Miniparty s Karlem Šípem
 zábavná talk show s Karlem Šípem a hostem Josefem Aloisem Náhlavským; 19:00

KINO

■ Sedlčany
8. 4. Nic k smíchu
 norská komedie, drama; 20:00
9. 4. Zátonek
 české životopisné drama; 20:00
10. 4. Myši patří do nebe
 dobrodružná animovaná komedie; 15:00
14. 4. Můj soused Totoro
 japonský film, filmový klub; 20:00
15. 4. Moje slunce
 Mad animované drama; 20:00
16. 4. Nejhorší člověk na světě
 norské drama, komedie; 20:00

SPORT

■ Sedlčany – Luční ulice, Mrskošovna
6. 4. Překážkový běh pro děti do 15 let
 pořádá Povltavský sportovní klub DA-BA; 16:00

■ Sedlčany – kotlina
9., 10. 4. Autocross
 racer buggy testování

■ Dublovice – hřiště
9. 4. Fotbalové utkání
 TJ Sokol Dublovice – TJ Sokol Rosovice; 16:30

■ Kosova Hora – hřiště
9. 4. Fotbalové utkání
 SK Kosova Hora – SK Jince

1921; 16:30

■ Sedlčany – les Deštno
10. 4. Povltavský biker-ský pohár 2022
 country cross horských kol, pořádá DA-BA, pro děti do 15 let, mládež i dospělé; 10:00

■ Počepice – hřiště
10. 4. Fotbalové utkání
 TJ Sokol Počepice – SK Třebosko; 16:30

■ Kamýk nad Vltavou – hřiště
10. 4. Fotbalové utkání
 TJ Sokol Kamýk nad Vltavou – TJ Sokol Sedlec-Prčice B; 16:30

■ Jesenice – hřiště
10. 4. Fotbalové utkání
 TJ Sokol Jesenice – TJ Sokol Dublovice B; 16:30

■ Krásná Hora nad Vltavou – hřiště
10. 4. Fotbalové utkání
 TJ Krásná Hora B – TJ Sedlice; 16:30
16. 4. Fotbalové utkání
 TJ Krásná Hora B – TJ Sokol Pičín B; 17:00
17. 4. Fotbalové utkání
 TJ Krásná Hora – TJ Sokol Kamýk nad Vltavou; 17:00

■ Sedlčany – hřiště TJ Tatra
10. 4. Fotbalové utkání
 TJ Tatra Sedlčany B – FK Lety; 16:30
17. 4. Fotbalové utkání
 TJ Tatra Sedlčany – SK Klatovy 1898; 17:00

■ Sedlec-Prčice – hřiště
10. 4. Fotbalové utkání
 TJ Sokol Sedlec-Prčice – SK Doksy; 16:30
17. 4. Fotbalové utkání
 TJ Sokol Sedlec-Prčice B – SK Obory; 17:00

■ Sedlec-Prčice – cyklostezka
15. 4. TJ SP ½ Marathon 2022
 2. ročník sedlecko-prčického půlmaratonu, délka 21 km, doplněné o závod na 10 km; 10:00

■ Sedlčany
16. 4. Velikonoční vajíčko
 turistický pochod

■ Příčovice – U Šimků

16. 4. Velikonoční šipkový turnaj
 13:00

■ Sedlčany – Taverny
16. 4. Fotbalové utkání
 TJ Tatra Sedlčany C – SK Kosova Hora; 17:00

■ Vysoký Chlumeč – hřiště
16. 4. Fotbalové utkání
 SK Vysoký Chlumeč – SK Sokol Kytín; 17:00

■ Sedlčany – u potoka Mastníka
17. 4. Splutí Mastníka
 tradiční velikonoční splouvání Mastníka, ukončení v Radíči

■ Petrovice
17. 4. Po Brzině do Brziny
 tradiční velikonoční výšlap

■ Petrovice – hřiště
17. 4. Fotbalové utkání
 SK Petrovice – TJ Tatra Sedlčany B; 17:00

OSTATNÍ

■ Sedlčany – knihovna
6., 13. 4. Hajánek
 podvečerní čtení pro rodiny s menšími dětmi; 17:00
7. 4. A jak se Vám líbím teď? (Holly Bourneová)
 listování s Petrou Bučkovou a Denisou Pfauserovou; 19:00

8. 4. Listujeme s Literární prádlnou
 listování v knize Nadi Revilákové v podání starších dětí, následuje beseda s autorkou; 15:00
13. 4. Velikonoční výtvarná dílna
 vyrábění dekorací na Velikonoce; 14:00

■ Sedlčany – muzeum
8., 9. 4. Dny lidových řemesel v čase předvelikonočním
 velikonoční pokrmy, aranžmá a dekorace, plení pomlázek a další, 8. 4. odpoledne hudební doprovod; 9:00

■ Sedlčany – hvězdárna
8., 9., 15., 16. 4. Pozorovací program
 20:00–23:00

■ Sedlčany – nám. T. G. M.
9. 4. Farmářské trhy
 doprovodný kulturní pro-

gram; 8:00

■ Osečany – Drahoušek
9. 4. Otevření rozhledny Drahoušek na novou sezónu
 termín přesunut z 2. 4. pro nepříznivé počasí, hraje country kapela Fanda Tomášek a přátelé; 13:00

■ Sedlčany – Centrum Petrklíč
10. 4. Jarní burza
 dětské oblečení, boty, hračky, knížky, kočárky, autosedačky, kola; 9:30

■ Vysoký Chlumeč – Skanzen
14.–17. 4. Velikonoce ve Skanzenu
 ukázky tradičních zvyků a rukodělných činností; 9:00–17:00

■ Strnadice – Retroautomuseum
16. 4. Zahájení 8. výstavní sezóny Retroautomuzea Strnadice
 součástí i 8. sraz poválečných vozidel; 11:00

■ Vysoký Chlumeč – budova úřadu
16. 4. Soutěž o nejlepšího velikonočního beránka
 účastníci se mohou i přespolní, příjem beránků od 13:00; 14:00
16. 4. Soutěž o nejlepšího velikonočního nádivku
 účastníci se mohou i přespolní, příjem vzorků od 13:00; 14:00

■ Kňovice
17. 4. Pouť

ROZHLEDNY

■ Onen Svět
Langova rozhledna
 od dubna otevřeno o víkendech a svátcích; 09:00–18:00, 15. a 18. 4. 11:00–18:00

■ Osečany
Drahoušek
 od dubna otevřeno o víkendech a svátcích; 10:00–17:00

■ Přední Chlum Milada
 od dubna otevřeno o víkendech a svátcích; 10:00–18:00

Blízkým cílem Alice Maškové a Dominika Nováka je dostat se mezi nejlepších dvanáct tanečních párů světa

REGION Alice Mašková z Chramost se zúčastnila se svým tanečním partnerem Dominikem Novákem z Příbrami v neděli 20. března Mistrovství České republiky v latinsko-amerických tancích. Soutěžní klání, jehož pořadatelem byl Český svaz tanečního sportu, se konalo v Praze ve velkém sále Paláce Lucerna. Čtenářům jsme již v minulém čísle týdeníku s radostí oznámili, že v kategorii junior 2 sympatický taneční pár zvítězil.

Zajistil si tak postup v této soutěžní disciplíně na mistrovství světa. Uskutečnil se 4. června v německém městě Brémy. S trenérem ze sportovní školy z Příbrami Tomášem Novákem se oba mladí úspěšní sportovci shodli na tom, že jejich cílem je postoupit do semifinále. „Máme vysoké cíle a uděláme všechno pro to, abychom je naplnili, chceme se dostat mezi nejlepších dvanáct párů světa. To je náš sen a pokud se to povede, tak to bude po dvaceti letech v českém tanečním sportu největší úspěch,“ sdělil trenér. Svoje favority do Brém vyše čtyřicet zemí světa a v takové silné konkurenci to nebudou mít jednoduché. Zaznělo to i v rozhovoru, který nám Alice a Dominik poskytli.

Co mistrovství republiky předcházelo? Jakým sítím jste museli projít?

Dominik: Existují výkonnostní třídy E, D, C, B s tou nejvyšší M. Pro účast na mistrovství je podmínkou výkonnostní třída B, kterou si lze vytančit na postupových soutěžích, které se konají v průběhu roku na různých místech republiky a na nichž se získávají body.

Kolik jste měli na „republice“ soupeřů? A jaké tance jste museli předvést?

Alice: Kolem čtyřiceti. Ve finále jsme zatančili jeden tanec, který jsme si mohli zvolit. Vybrali jsme si sambu. V nižších kolech jsme

„jeli“ vždy všech pět předepsaných tanců.

Jak často trénujete a představíte nám svého trenéra?

Dominik: Trénuje nás můj otec.

Alice Mašková a Dominik Novák jsou mistry republiky v latinsko-amerických tancích. Vybojovali pohár a medaile. Čeká je mistrovství světa a mají nemalé cíle.

Máme pravidelný režim, který funguje v tanečním domácím klubu v Příbrami. To znamená, že na parketu jsme třikrát až čtyřikrát týdně po dvou hodinách.

Kdo vybírá na soutěž kostým? A v jakých šatech jste soutěžila?

Alice: Vybírám jej já, ale trenér musí moji volbu schválit. Na velkou soutěž mívám úplně nový a šije jej návrhář. Zdobí se korálky, kamínky, krajkou... Při mistrovství jsem měla na první dvě kola jedny šaty – v kombinaci bílé a zlaté, na bocích na hrudi mi visely kamínkové šňůrky. Do finálového kola jsem se převlékla do fialových šatů se zlatou krajkou.

Kluci to mají asi s oblékáním jednodušší...

Dominik: Frak a motýlek se hodí spíš na standardní tance. Ke kalhotám oblékáme košile z lehkých materiálů, aby v nich nebylo velké vedro. Všechno oblečení se šije

na míru, aby sedělo a nepřekáželo v pohybu.

Byli v Praze soupeři, jejichž výkonů jste se obávali?

Alice: Ano, konkrétně to byli Patrik z Julčou ze Zlína a Tobiáš s Barčou z Ostravy. Ale nakonec jsme jim to „nandali.“

Musíte se stravovat dietně? Knedlo zelo vepřo asi ve vašem jídelníčku chybí.

Alice: Extrémně se v jídle nehlídáme. Výdej kalorií je při tancování pořád vyšší než příjem.

V kolika letech jste se rozhodli, že se budete věnovat tanci?

Dominik: Mě k tanci dovedl otec, který také soutěžil a dosahoval docela dobrých výsledků.

Alice: Maminka nechtěla, abychom já a moje starší sestra trávily hodně času u počítačů. Zjistila, že v Příbrami existuje dobrá taneční škola a tam s námi přišla. Trenér nebyl moc nadšený a zareagoval tak, že se tomu dodnes všichni smějeme. Řekl: „Tu velkou mi tu nechte, tu malou někde upíchnu.“ A vyzval nás, ať mu něco zatancujeme. Obě jsme už základy měly. Po taneční ukázce mi řekl: „Tu malou beru všemi deseti.“

Jakou školu navštěvujete?

Dominik: Ještě základku v 5. ZŠ Příbrami. Jsem v osmém ročníku.

Alice: Já chodím do osmé třídy na 1. ZŠ v Sedlčanech.

Máte jasno o budoucím studiu?

Dominik: Na gympl to určitě nebude. Pořád vhodnou školu hledám. Víme, že existuje taneční konzervatoř, ale při studiu jsou soutěže zakázány. A ty já bych vypustit nechtěl.

Otůkávali jste si už svoje rivaly, s nimiž se na mistrovství světa poměříte?

Dominik: Ne, zatím ani ne. Ale víme, že tam budou chybět účastníci z Ruska. Na mistrovství nesmí kvůli válce na Ukrajině. Právě Rus-

ko patří v latinských tancích mezi světově nejlepší.

Alice: Účastní se asi 35 až čtyřicet zemí a z každé budou nominovány dva taneční páry. Silní budou podle mě Španělé.

Oslavili jste vítězství?

Dominik: Na to zatím nebyl čas, snad až za sebou budeme mít světový šampionát. Dopřáli jsme si trochu relax, věnovali jsme se více škole a začátkem dubna nám zase začíná kolotoč větších soutěží – ať už je to taneční liga nebo mezinárodní soutěže, z nichž se sbírají body do světového žebříčku.

Alice: Domů z Prahy jsme se vrátili půl hodiny po půlnoci. Spala jsem do oběda...

Tanec, jak se mu věnujete, je docela řehole.

Alice: To ano, jsou to i soboty a neděle. Děláme to však rádi. Na jiné koníčky moc času nezbyvá. Plavání nebo běh si někdy přidáváme k tréninku.

Dominik: Já jsem dřív hrával fotbal. Když jsem byl mladší, tak za příbramský prvotřídní tým. Potom za tátou přišel náš trenér a chtěl, abych si vybral, jestli fotbal nebo tancování. A je jasné, čemu jsem dal přednost.

Pohádáte se také někdy?

Alice: Jo (smích). Někdy nás rozčílí i maličkost. Z tréninku odcházíme mlčky, ani si nenapíšeme, ale když přijdeme příště trénovat, tak jsme zase v pohodě.

Dominik: Myslím, že v poslední době se tohle zlepšilo.

Renata, maminka Alice, doplnila, že už jedno mistrovství světa mají tanečníci za sebou. Do Rumunska se nominovali vloni jako druhý nejlepší český pár a skončili ze 62 tanečních dvojic na 27. místě. „Patřili k těm nejmladším a rozhodně neudělali v té světové konkurenci České republiky ostudu,“ dodala pyšně.

Marie Břeňová

Evropského poháru univerzit se zúčastnila šestice členů Sportovního klub Zlobr

REGION/LUCEMBURSKO Sezóna sedlčanských siláků byla zahájena na západě Evropy. Zástupci Sportovního klubu Zlobr se zúčastnili 23.–28. března evropského poháru univerzit v klasickém silovém trojboji, který se uskutečnil v Lucembursku.

Sedlčanský klub a též i své pražské nebo českobudějovické univerzity, které sedlčanští sportovci studují, reprezentovala šestice trojbojářů. Mezi studentkami se představily tři závodnice. Renata Šimonová v kategorii žen do 76kg obsadila

výkonem 332,5kg sedmé místo. Stejně místo, ovšem v kategorii žen do 69kg, obsadila Alžběta Michlová, a to díky nazvednému výkonu 360kg. Třetí studentkou byla Kateřina Šupíková startující v ženách do 57kg. Ta se výkonem 295kg umís-

tila na osmém místě. V mužích se v kategorii do 93kg představil Vojtěch Bula. Jemu se v součtu všech tří soutěžních disciplín (dřep, benchpres, mrtvý tah) podařilo nazvedat 637,5kg, což mu zajistilo osmé místo. V kategorii do 105kg mezi

sebou bojovali dva místní siláci, David Piskatý a Pavel Kurek. Lépe se nakonec vedlo prvně jmenovanému, jenž obsadil výkonem 672,5kg osmé místo. Pavel Kurek zvedl o dvě a půl kila méně a skončil devátý.

Jiří Prašek

Vedoucí hokejového A týmu Štětkovic má jasno: Ve finále jsme byli už po šesté, ale takhle napínavé to snad ještě nikdy nebylo

SEDLČANY Na konci března naposledy v této sezóně zaduněly na zimním stadionu mantinely po střelách amatérských hokejistů, kteří už od září bojovali v dlouhodobém turnaji o Pohár starosty města. Trofeje byly ve všech třech ligách rozděleny, všechna finále popsána, a tak nezbyvá, než udělat, pokud se týká našeho týdeníku, poslední krok. Oslovit vedoucího mužstva prvoligového vítěze, týmu Stará garda Štětkovice, Vladislava Růžičku.

S jakými ambicemi jste vstupovali do této sezóny?

Před začátkem letošního ročníku jsme si všichni hlavně přáli, aby se celá sezóna dohrála a neskončila nedohraná, tak jako v minulých dvou letech. Jinak jsme chtěli hrát vyrovnané zápasy s nejlepšími mužstvy v této soutěži.

Nakolik jste měli změněný kádr týmu oproti předchozí sezóně?

Mužstvo jsme doplnili o několik známých, které přivedli samotní hráči, ale do více utkání se vlastně zapojili jen dva hokejisté. Ostatní pomohli, když jsme se nemohli sejít v dostatečném počtu. Toto doplnění se muselo udělat, protože někteří bývalí hráči už skončili z důvodu vyššího věku, nebo jsou z hlediska pracovních povinností mimo možnost dojíždět do Sedlčan.

Který zápas ve všech třech částech této pohárové sezóny byste označil za nejvydařenější?

Nevím, jestli nejvydařenější, ale určitě nejnapínavější byly všechny zápasy play off. Ve všech třech zápasech jsme prohrávali o dva nebo o tři góly a chvílemi se zdálo být vše ztracené. Bojovností a nepoddáním se stavu jsme všechny zápasy na konci hrací doby otočili v náš prospěch. Přestože ve všech zápasech play off jsme byli cel-

kem ve vedení jen asi čtrnáct minut, většinu zápasu jsme jen dotahovali. Koncovky zápasů nám vyšly.

Jak často jste mezi jednotlivými utkáními trénovali a jaká byla účast na trénincích?

Jelikož v mužstvu jsou kluci z různých míst, tak společné tréninky nemáme. Někteří kluci hrají neregistrovanou soutěž v Benešově, nebo chodí na „tréninky“ s béčkem Štětkovic zde v Sedlčanech.

Kterého hráče z vašeho týmu byste za celou sezonu nejvíce pochválil?

Pochválil bych všechny, kteří pravidelně docházeli na zápasy, protože když se muselo hrát s menším počtem hráčů, než na dvě kompletní pětky, tak to pak bylo hodně náročné. Někdy se více dařilo starším hráčům, jindy mladším, ale většinou se našel někdo, kdo rozhodl zápas.

Váš tým triumfoval v první lize a vaše „béčko“ ve třetí. Můžete porovnat obě mužstva?

Jsem rád, že letos se to sešlo a obě mužstva Štětkovic vyhrála ve svých skupinách. Rozdíl mezi mužstvem A a B je dán hokejem, který se hraje v první a třetí lize. V první lize se hraje rychlejší hokej a hrají tam většinou hráči, co mají hokejové základy z mládí, kdy hráli v různých hokejových klubech. Takoví hráči jsou i ve třetí lize, ale každé mužstvo má takové hráče dva až tři, a ti jsou rozdíloví. Pokud takový hráč nepřijde na zápas, pak proti vám hraje úplně jiné mužstvo. V týmu Štětkovice B jsou buďto starší hráči, kteří dříve hráli v první lize, nebo mladší hráči, kteří hokej dříve nikde nehráli, ale mají bojovnost a nadšení pro hokej.

Finále s Rebelem bylo hodně dramatické. Jak jste svůj triumf oslavili?

Ve finále jsme hráli po šesté, z toho popáté vítězně, ale takhle napínavé to snad ještě nikdy nebylo. První gól jsme inkasovali po třiceti vteřinách a ve druhé třetině jsme prohrávali 4:1, a to už jsem začal pochybovat i já o možném úspěchu. Kluci přidali na bojovnosti a díky neutu- chajícímu povzbuzování fanoušků se podařilo srovnat a v posledních třech minutách zápasu otočit výsledek v náš prospěch. První oslavy se konaly už na ledě a potom v kabině. Po zápase se sešli hráči i fanoušci v restauraci na zimním stadionu. V plánu máme ještě setkání po skončení sezóny někdy v květnu, kdy to budeme moci oslavit i s rodinami. Děkuji všem našim hráčům za jejich bojovnost, fanouškům za úžasnou atmosféru, kterou vytvořili na stadionu hlavně při play off a obci Štětkovice za stálou podporu.

David Myslíkovan

Naděje Sedlčanských odhlavičkoval deset minut před závěrečným hvizdem Arzberger

TJ Tatran Sedlčany – FK Robstav Přeštice 1:2 (0:1)

SEDLČANY V 19. kole divize A zavítal v neděli 3. dubna do Sedlčan tým z Přeštic, který před utkáním vedl tabulku a mohl svůj náskok před soupeři navýšit o deset bodů. Druhý Lom totiž překvapivě prohrál s posledními Hořovicemi a třetí Budějovice zas prohrály na půdě Doubravky.

Tatran bojuje se zraněními svých hráčů. K Novotnému, Haškovi a Krotilovi přibyl ve slušné formě hrající Sochůrek. Po jednozápasové pauze nastoupil Pavel Lída, v nominaci se opět objevil Matěj Habart a z béčka vypo- mohl Vašek Lída.

Příběh nezaváhal

Od začátku zápasu měli míč na kopačkách převážně hostující hráči, Tatranu

se nedařila plánovaná hra na rychlé protiútoky. Krajní hráči byli hodně zaměstnáni útočnou aktivitou hostů a samotný Haas na hrotu útoku byl většinou odsouzen k marnému boji se soupeřovou obranou. Domácí obrana naopak fungovala spolehlivě a nepouštěla soupeře do vyložených střeleckých pozic – i za cenu mnoha odkopů. První vážnější situaci si tak hosté vypracovali až ve 28. minutě. Trestný kop z pravé strany zahrál Beránek a na penaltě našel hlavu Hegera. Ten mířil přesně k pravé tyči a za bezmocným brankářem Dřevojanem musel zasáhnout na brankové čáře Brotánek. O minutu později se Michal Dvořák dostal do zakončení z 20 metrů, ale s nepřítelstvím tvrdou střelou si brankář Jan Švihorík na- dvakrát poradil. Poločasová remíza se však nekonala. Po rohu z pravé strany se

dostal míč do malého vápna a propadl až na zadní tyč, kde ho Příběh pohotovou hlavičkou umístil přesně k tyči – 0:1.

Smolný závěr

Tatran šel ve druhém poločase tvrdě za vyrovnáním. Hned ve 49. minutě se dostal do zajímavé situace před brankou soupeře. Dvořákův dlouhý míč na Repetného odvrátila obrana jen k Haasovi, který posunul do levého křídla na Sirotku. Marek se nerozpákoval a z 20 metrů vystřelil na bližší tyč, střela ale skončila těsně nad bránou. Hra se i ve druhém poločase odehrávala v režii Přeštic. Domácí obrana pracovala stále spolehlivě. Přesto mohli hosté v 69. minutě navýšit skóre. Po nakrátko rozehraném rohu na levé straně se dostal k přetaženému míči stoper Heger, po nepodařeném centru se k němu

míč vrátil a technická střela pravačkou skončila na levé tyči. Prakticky z protiútku byl na levé straně faulovaný Kdolský, který rychle rozehrál do pravého křídla na Dvořáka. Ten se prosadil přes Böhma a po zemi poslal míč na první tyč. Tam si ho zpracoval Čipera a pohotovou přízemní střelou z otočky na první tyč překvapil brankáře Švihoríka a vyrovnal na 1:1. Jenže za necelých osm minut si hosté vzali vedení zpět. Po rohu z pravé strany na přední tyč se střídající Tomáš Arzberger vyšponoval nejvýše do vzduchu a škrtl míč tak, že se snesl obloučkem přes celou bránu až do sítě – 1:2. Ve zbývajících deseti minutách Tatran už nestihl vyrovnat.

Ohlas k utkání

Trenér Vlasta Zelenka: „Před zápasem jsme věděli, že k bodovému zisku proti

lídrovi z Přeštic bude potřeba velká bojovnost a zodpovědný výkon. To se podařilo. Všichni na hřišti dřeli a ačkoliv jsme k bodovému zisku nebyli daleko, nestačilo to. K těsnému vítězství soupeři pomohly dobře zvládnuté standardky. Všichni hráči si ale zaslouží velkou pochvalu a věřím, že nasazení a bojovnost si přeneseme i do dalších zápasů a podaří se nám bodovat.“

Sestava Tatranu: Dřevojan – P. Lída (83. Kouklík), L. Brotánek, Hofman, M. Krůta – Repetný (78. M. Habart), Kdolský, M. Dvořák (78. Sosnovec), Hanuš, Sirotek (60. D. Čipera) – Haas (60. V. Lída).

Tatran je po 19. kole v tabulce na čtrnáctém místě s 15 body a skórem 26:50. Další utkání hraje v sobotu 9. dubna od 16:30 hodin v Katovicích.

David Štverák

Naděje stolních tenistů na záchranu ve druhé lize je malá jako pingpongový míček

MOST/LITOMĚŘICE Ve 27. a 28. kole druholigových soubojů ve skupině A se utkali stolní tenisté Tatranu o uplynulém vikendu nejdříve s týmem, který byl dosud v tabulce o jedno místo za nimi, tedy na čtrnáctém místě. V neděli se střetli s Litoměřicemi, které se pohybují uprostřed startovního pole.

SKST Baník Most – Tatran Sedlčany 10:5

Po čtyřhrách byl stav 1:1, když na jednom ze stolů Pejša s Faktorem ztratili jediný set a na druhém Kocura s Drechslerem svedli pětisetovou bitvu, ze které však odešli těsně poraženi. Utkání bylo i ve dvouhrách nadále vyrovnané, ale zlomilo se za stavu 4:4, kdy se domácím povedla

čtyřbodová vítězná šňůra. Nedařilo se tentokrát Faktoru, který v singlech ani jednou nebodoval a prohrál dva pětisetové duely. Ve dvouhrách dvakrát bodovali Pejša a Drechsler. Díky tomuto vítězství se Most dotáhl na Tatran na jediný bod ztráty.

TTC Litoměřice – Tatran Sedlčany 10:5

Také tentokrát byl po čtyřhrách stav nerozhodný, ale v tomto případě si stolní tenisté Sedlčan svoje role vyměnili. Pejša s Faktorem uhráli v rozhodujícím pátém setu pouze pět míčků a Kocura s Drechslerem zvítězili bez ztráty setu, ačkoliv všechny byly velice vyrovnané. Hosté se drželi pouze do stavu 3:3, jenomže potom

se i jejich druhý vikendový soupeř utrl a za stavu 7:3 se už nedalo mnoho vymýšlet. Po dvou bodech získali ve dvouhrách Pejša a Faktor.

Tatran po osmadvaceti kolech sice zůstal v šestnáctičlenné tabulce na třináctém místě, ale na dvanáctou příčku, zaručující baráž, nyní ztrácí už tři body. Přesto však jeho naděje ještě zcela nezhasla. Musel by ale dvakrát naplno bodovat a dvanáctý tým by musel dvakrát prohrát. V závěrečném dvoukole se Tatran za domácími utká v sobotu 9. dubna s týmem SKST Warmnis Liberec a o den později přivítá TJ Tatran KRPA Hostinné. Sobotní zápas začíná ve čtrnáct hodin a nedělní již v deset.

David Myslikovjan

Karate-P-Klub získal na krajském přeboru pět medailí

ČESKÉ BUDĚJOVICE V jihočeské metropoli se v sobotu 2. dubna konal Krajský přebor Jihočeského svazu japonského karate. Karate-P-Klub Sedlčany reprezentovali čtyři závodníci, a to v kata.

uvvedl kouč sedlcanských mladých karatistů Jiří Havel. Karate-P-Klub reprezentovali čtyři závodníci, kteří získali pět medailí. Mladší dorostovec Ondra Pittner se blýskl třetím místem a Filip Havel

získal druhé místo. Jako jediná zástupkyně z řad děvčat ze sedlcanského klubu, Eliška Havlová, vybojovala medaile dvě, a to konkrétně stříbro v kategorii ženy a v kategorii juniorek byla třetí. Tyto medailové pozice a s tím spojený zisk bodů dávají dobrou šanci pro možnou nominaci na Mistrovství České republiky. Z předešlého národního poháru, který se konal 20. března v Praze, si již Eliška a Filip Havlovi shodně odvezli čtyři body.

„Jsme si jisti, že tato soutěž na začátku sezóny naše sportovce nastartovala do dalšího tréninkového roku,“ řekl Jiří Havel a dodal: „Další velkou akcí, které se chceme zúčastnit, ač není soutěžní, je třídní Kata Keikokai, která se koná ve dnech 6.–8. května v Táboře a bude zaměřena na prohloubení znalostí a dovedností v kata.“

David Myslikovjan

Kouč Jiří Havel se svými mladými svěřenci

„Přeboru se zúčastnilo téměř osmdesát závodníků z pěti klubů regionálního svazu, a ti závodili ve standardních kategoriích jako na národních pohárech a mistrovství republiky, tedy od mini žáků až po seniory,“

byl ještě o jednu příčku lepší. Vybojoval stříbro, přičemž první místo mu uteklo jen o jednu desetinu. Další závodník, Vojta Pittner, využil možnosti startu ve dvou kategoriích, a to v juniorech i mužích, kde v této kategorii

Fotbalové víkendové výsledky

19. kolo divize A

TJ Tatran Sedlčany – FK Robstav Přestice 1:2 (0:1)
Branka Sedlčan: 70. D. Čipera

19. kolo krajského přeboru I. A třídy skupina A

TJ Dynamo Nelahozeves – TJ Sokol Sedlec-Prčice 0:0 (0:0)

17. kolo krajského přeboru I. B třídy skupina E

SK Petrovice A – TJ Spartak Rožmitál p/Třemšínem 5:0 (2:0)

Branky Petrovic: 11. V. Schwarz, 43. a 49. P. Chlasták, 52. L. Kubíček, 61. A. Pelikán

TJ Sokol Čisovice – TJ Tatran Sedlčany B 3:1 (0:1)
Branka Sedlčan: 13. V. Lipa

18. kolo okresního přeboru

TJ Sokol Trhové Dušníky – TJ Sokol Dubovice 4:3 (1:0)

Branky Dubovic: 49. J. Lomoz, 68. a 89. M. Vondrák

TJ Sokol Rosovice – TJ Sokol Počepice 3:4 (3:2)
Branky Počepic: 4. a 52. R. Pečený, 32. a 56. L. Kortan

18. kolo III. třídy skupina B

TJ Stará Huť – TJ Vltavan Hřiměždice 3:4p (1:1)

Branky Hřiměždic: 37. a 71. M. Jílek, 81. J. Hübner
TJ Krásná Hora – TJ Sokol Sedlec-Prčice B 1:2p (1:1)

Branky: 18. M. Klicman – 16. F. Pech

TJ Prostřední Lhota – TJ Sokol Jesenice 0:2 (0:1)

Branky Jesenice: 23. P. Čejda, 54. T. Hrstka

TJ Sokol Nová Ves pod Pleší B – TJ Sokol Kamýk nad Vltavou 5:4 (2:1)

Branky Kamýku: 6. a 49. M. Tatoušek, 80. J. Novotný, 80. L. Čedík

TJ Sokol Dubovice B – TJ Vltavan Borotice 3:5 (1:2)

Branky Dubovic: 44. O. Šimek, 54. R. Janoušek, 71. J. Novák

17. kolo III. třídy skupina A – Benešov

TJ Sokol Vrchotovy Janovice – TJ Slavoj Čerčany 6:1 (1:0)

Branky Vrchotových Janovic: 6. a 53. P. Němec, 59. a 60. P. Dvořák, 64. T. Kubíček, 85. P. Borkovec

4. kolo IV. třídy skupina D

SK Vysoký Chlumeč – TJ Krásná Hora B 0:0 (0:0)

4. kolo IV. třídy skupina E

SK Přestavlky – TJ Vltavan Hřiměždice B 4:1 (1:1)

Branka Hřiměždic: 41. J. Kučera

21. kolo krajského přeboru starších žáků skupina A

TJ Tatran Sedlčany – SK Hořovice 0:3 (0:1)

21. kolo krajského přeboru mladších žáků skupina A

TJ Tatran Sedlčany – SK Hořovice 1:2 (1:0)

Branka Sedlčan: 35. M. Haas

David Štverák

POZNÁMKA

Jak dosáhnout jistoty?

Po tragické zkušenosti z 2. světové války byla hned v říjnu 1945 založena Organizace spojených národů, jejímž cílem je udržení míru mezi státy, zachování bezpečnosti každého státu a zajišťování mírové spolupráce mezi státy. Jistě se zdálo, že takový cíl, k němuž se hlásí všichni přihlášení, je krásná záruka míru. V současnosti jsou v OSN všechny uznávané státy světa vyjma Vatikánu. Je jich 193. Součástí OSN nejsou neuznané země (které uznává třeba jen jeden stát, či malá skupinka států).

OSN má, myslím, takovou až příliš optimistickou organizaci. V čele je Výkonná rada, která se skládá z 15 členů: 5 stálých (Spojené království, Rusko, USA, Čína, Francie) a 10 ostatních, kteří jsou voleni po dvou letech. K podáváním návrhů má každý člen právo veta. Jistě v tomto pravidle byl dobrý úmysl – navrhovat tak dokonalá opatření, že proti nim nemůže nikdo nic mít. Proč ale nebylo podmínkou, že stát, který poruší mírová ustanovení, musí

sám odstoupit nebo bude vyloučen? A navíc bude ostatními státy dostatečně znevýhodňován politicky i hospodářsky. Nebo že stát s právem veta nesmí být totalitní. Pak by tam nebylo Rusko ani Čína.

Bohužel, nyní vede krutou válku s civilními oběťmi (i mnoha dětskými) Rusko. Velmoc s právem veta, jejíž diktátor dokonce dal povel k nejvyšší pohotovosti jaderných hlav. A není možné zasáhnout. NATO je organizace pouze obranná, k obraně kteréhokoliv svého člena společnými silami. Těch členů je nyní 30 (poslední byla předloni přijata Severní Makedonie).

A osamocená Ukrajina krvácí, byty, školy, nemocnice jsou v troskách, obyvatelé přezívají v krytech, nemají potraviny, vodu, elektřinu. Není divu, že mnozí prchají, emigrují s jedním zavazadlem k přátelům za hranicemi. Je to strašná zkušenost s bezmocností OSN i NATO. Je na čase uvažovat o dosažení mírové jistoty novými opatřeními.

Vladimír Roškot

GLOSA

Poučme se a pomáhejme si

Kdo k nám jde přes hranice z pekla na zemi, když my jsme si zatím vymáhali nebe na zemi, ať je upřímně vítán. Naši svatou povinností je všemi způsoby mu dát co potřebuje k slušnému přežití. Potřebuje pocit, že pomáháme rádi, ochotně, šťastni, že máme a můžeme se s ním rozdělit, když on nemá nic.

Když se ruská armáda houfovala na ukrajinských hranicích, napsal jsem text Nedělá mi to dobře. Když se ruská vojska z několika stran vrhla do Ukrajiny, napsal jsem článek Už je mi špatně. Teď vlastně do třetice bych měl napsat pod vlivem některých spoluobčanů nějaký vyšší stupeň, jak mi je. Mezi sociální inteligencí obyvatel každé společnosti jsou propastné rozdíly, s tím nikdo nic nenadělá. Každý máme něco v sobě a něco získáme výchovou. Jsou lidé soucitní s každým trpícím, jak mezi námi, tak jinde v zahraničí. Někteří do dokázali účasti v různých misích, jako Lékaři bez hranic apod. Jiní sice žádné takové zkušenosti nemají, ale hanba by

je fackovala, kdyby bránili v pomoci potřebným a nepřidali se do spolupráce. A jsou konečně pragmatici, přiznávají v nás ty horší stránky – sobectví, lakotu, nepřejícnost, až po odpor k těm „cizím“.

Málokdo již ví, jak se našim občanům emigrantům pomáhalo za hranicemi při jejich útěku po nacistické i sovětské okupaci nebo při komunistickém puči v roce 1948. Dobré skutky mají postupovat jako štafeta. Někdo pomůže nám, my pak pomůžeme někomu dalšímu, kdo potřebuje. I za cenu, že naše úroveň možná poněkud klesne.

Proto je mi nepříjemné poslouchat výroky, jako „Tak pro ně se našly byty!“ nebo „Tak oni klidně dostanou pět tisíc a co my?“ apod. Po nástupu epidemie koronaviru jsme slyšeli, že tuto situaci nikdo nečekal. Berme další situaci, kterou nikdo nečekal, jako zkušenost. A poučme se z ní. Pomáhejme, dokud můžeme, někdy také třeba budeme pomoc potřebovat...

Vladimír Roškot

SLOUPEK

Seznámení

Chýlí se pomalu k večeru, sedím s pár lidmi, povídají si v rodném jazyce, občas se pokoušíme domluvit pomocí češtiny, kterou se u nás učí. Vedle u stolu učitelka pokročilého věku připravuje středoškoláky na přijímací zkoušku z matematiky. Sem tam něco rozumím, obdivuji její nasazení, ona ví jak pro ně bude důležité, aby uspěli.

A najednou přichází. Vlastně ne. Přináší ho maminka. Jde mu dělat večerní kaši. Aby měla volné ruce, staví ho na zem. A on srdnatě vykročí těmi trochu nejistými kroky ročního dítěte. Rovnou ke mně. Abych mu byla blíž předkloním se a užasle zírám do převelkých očí. Přistoupí a ve své naprosté důvěře mě přiměje přivítat se s ním. Nastaví své čelo a já bezprostředně to své, až se naše čela dotknou. Právě jsme se seznámili. To je Damiánek.

Pak chce na klín. Hrajeme si s krabičkou čaje. Povídáme si o obrázcích na ní: to je pán. Má oči, má vlasy. Krabičku otočím: kdepak je ten pán? Á, tady je!

Ve svém středu teď máme nový život. Ve své důvěře se sám hlásí o naši ochranu. Taký k němu srdnatě vykročíme?

Iva Fišerová

POZNÁMKA

Marek Herman vychovává rodiče, aby své děti vychovávali přirozeně

S psychologem a pedagogem Markem Hermanem se znám roky. Dohromady jsem strávila na jeho přednáškách a workshopech asi deset dnů. Mám přečtené všechny jeho knihy a při čtení té poslední, Mámy, jsem už po přečtení titulku většinou věděla, co bude následovat.

Přesto jsem se s velkou radostí vydala ve středu večer do sedlcanské knihovny, kde měl přednášku na téma výchovy dětí. Byl v Sedlčanech podruhé v životě – kdysi tu jednou hrál hokej. V knihov-

ně bylo připraveno asi devět desítek židlí. Byly skoro plné. V publiku seděl pouze jeden muž. Nic nestandardního na jeho přednáškách, bohužel. „*Jsou to choboti, nechtějí to slyšet*“, říkává Marek posmutněle na dotaz, proč na něj muži tak málo chodí.

Já i můj manžel máme jeho myšlenky rádi. To, co propaguje, je taková ta přirozená výchova, kterou jsme my měli automaticky, ale dnes zapadla v mnoha „moderních“ směrech a tendencích. Pilíři té výchovy je

matka a po jejím boku pevný milující otec. Dalšími hráči na scéně jsou prarodiče, parta dětí obdobného věku, čerstvý vzduch, práce, povinnosti a samostatnost. To je ale hodně ve zkratce.

Nebudu tady popisovat jeho myšlenky. Ty si lze přečíst nebo využít nějaké další příležitosti si je poslechnout – což vřele doporučuji, protože se i dobře pobavíte. To, co mě vedlo k sepsání tohoto textu, je zamyšlení nad tím, proč tam nebylo narváno a jak moc si vezmou jeho

slova k srdci ti, co tam byli.

Čím dál tím víc si totiž uvědomuji, že existují tři skupiny lidí. Já se s dovolením počítám do té první, do které patří lidé, kteří jeho učení opravdu pochopili a podle svých možností a schopností jej používají. Samozřejmě ne bez chyb, jsme lidé. Další skupinu tvoří lidé, kteří si z jeho slov vezmou jen to, co sami chtějí. To je samozřejmě v pořádku, jen trochu škoda. Ale snad je to pouze tím, že ještě na této cestě nedošli

až do cíle a pořád na sobě pracují.

No a pak je velká skupina těch, ke kterým jeho slova nikdy nedoputují. Někteří se o něm a jeho myšlenkách nikdy nedozvěděli. Ale mnoho rodičů ani nestojí o příležitost k zamyšlení nad něčím novým. Jsou tak přesvědčení o dokonalosti své a svých výchovných postupů, že je nový úhel pohledu spíš obtěžuje. Ke škodě jejich vlastních dětí.

Olga Trachtová
Hadáčeková